

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 128

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 3 de novembre del 1998, a les 16'30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4509/98, de l'Hble Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a data de la transferència de competència d'agricultura als consells insulars. 5438
 - 2) RGE núm. 4571/98, de l'Hble Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a criteris per establir quantitats que procedeixen d'homologació dels funcionaris transferits d'educació. 5439
 - 3) RGE núm. 4517/98, de l'Hble Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a mesures sobre residus sòlids. 5440
-
-

- 4) RGE núm. 4517/98, de l'Hble Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a declaracions del president d'Europarc. 5442
- 5) RGE núm. 4567/98, de l'Hble Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nou "tour operator" especialitzat en turisme jove per a la temporada 1999. 5444
- 6) RGE núm. 4569/98, de l'Hble Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cost del sopar sufragat pel Govern el 19 de setembre. 5445
- 7) RGE núm. 4570/98, de l'Hble Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fotografies dedicades del president. 5446

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 1897/98, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla estratègic de formació per a l'ocupació. 4558
- 2) RGE núm. 2386/98, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació de la Llei 6/97, de 8 de juliol, de sòl rústic de les Illes Balears. 5458

III.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS del Projecte de Llei RGE núm. 7149/97, d'ordenació de l'atenció farmacèutica en la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. 5468

EL SR. PRESIDENT:

Començarem aquesta sessió plenària.

I.1) Pregunta RGE núm. 4509/98, de l'Hble Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a data de la transferència de competència d'agricultura als consells insulars.

El primer punt de l'ordre del dia fa referència a preguntes i, la primera, la formula el diputat Sr. Joan Gomila, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a data de la transferència de la competència d'agricultura als consells insulars. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. En el darrer debat de política general de la Comunitat Autònoma, el president del Govern ens va anunciar que dins aquesta legislatura traspassarien als consells insulars les competències d'agricultura. Una setmana més tard el conseller d'Agricultura ens va sorprendre amb unes declaracions que sembla que va fer dins el Consell Agrari -nosaltres ho vam conèixer a través dels mitjans de comunicació- quan va dir que aquesta transferència arribaria o bé dia 30 de juny de l'any 1999 o, més probablement dia primer de gener de l'any 2000. Evidentment, ni dia 30 de juny de l'any 99 ni dia primer de gener de l'any 2000 estan dins aquesta legislatura. Sorprenentment, una setmana després el president del Govern va venir a Menorca i va anunciar que dins aquesta legislatura es presentarien i es traspassarien les competències d'agricultura als consells insulars.

Evidentment nosaltres ens demanam a veure qui té raó dels dos: si el conseller d'Agricultura, que diu que serà l'any 2001 o el juny de l'any que ve, o el president del Govern que diu que serà dins aquesta legislatura. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Govern Sra. Consellera de Presidència té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Tant el conseller d'Agricultura com el president del Govern com aquesta consellera que els parla, hem anunciat en reiterades ocasions la transferència en matèria d'agricultura, cambres agràries i artesanía dins la present legislatura. El que el conseller d'Agricultura va dir dins el Consell Agrari és que serà la data d'efectivitat que el Consell Agrari vulgui. En qualsevol cas, com saben, a l'hora de tramitar la Llei a través de la Comissió Tècnica Interinsular, hi ha una disposició que dirà quina ha de ser la data d'efectivitat. Evidentment nosaltres proposarem que sigui dins aquesta legislatura. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Açò que "nosaltres proposarem", la Llei l'aprovarà el Parlament i, per tant, vendrà una proposta del Govern que dirà quina ha de ser la data que es farà efectiva aquesta transferència. Per tant, el màxim òrgan que decidirà aquesta data serà aquest parlament i bàsicament el grup majoritari, que té majoria absoluta dins aquest organisme, que és el Partit Popular que, evidentment, farà el que el Govern proposi.

Nosaltres veim que amb aquesta data d'efectivitat que durà la Llei entenem que és una altra trampa per allargar un poc més aquesta transferència i malgrat vostès ho proposin que després hi hagi un altre organisme que pugui decidir que en lloc del dia que vostès diuen, que serà dins aquesta legislatura, hi hagi un altre organisme que no entenem quina competència té en aquesta llei que pugui dir que serà després d'aquesta legislatura, molt ens temem que el que tenia raó era el conseller d'Agricultura que va dir que es faria després de dia 30 de juny d'aquest any i que molt probablement el dia primer de gener de l'any 2000. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Jo crec que he estat molt clara però ho tornaré repetir. Diuen que no *hay peor sordo que el que no quiere oír*. La transferència d'agricultura serà abans o durant aquesta legislatura, i coincideix exactament el que va dir el conseller d'Agricultura i el que va dir el president. Com a presidenta de la Comissió Tècnica Interinsular -i sé que no estic parlant en aquest càrrec- duré aquest projecte de llei a la Comissió Tècnica i tindrà efectivitat en la present legislatura. Si vostè entén una altra cosa, és el seu problema. Gràcies, Sr. President.

I.2) Pregunta RGE núm. 4571/98, de l'Hble Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a criteris per establir quantitats que procedeixen d'homologació dels funcionaris transferits d'educació.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent pregunta que formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a criteris per establir les quantitats que procedeixen d'homologació en els funcionaris transferits a Educació. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President, per haver esmenat l'error d'escriptura que hi ha en aquesta pregunta però, en qualsevol cas, el seu sentit queda clar, i queda clar que quan es va aprovar el pressupost d'aquesta comunitat l'any passat es va establir que s'havia de procedir a una homologació dels funcionaris docents, tal com s'ha fet amb altres col·lectius. No obstant això, la Conselleria de Cultura del Govern balear envia una circular a cada un dels funcionaris docents on els diu textualment: "Aquests mesos la Conselleria també ha realitzat diversos estudis -estudis que hem sol·licitat, d'altra banda- per concedir un increment retributiu a tots els mestres, professors i professores -es veu que a les mestresses no- de les Illes i adaptar-ne el sou a la realitat econòmica de la Comunitat", és a dir, es tracta d'un increment salarial o es tracta d'una homologació?, i, en aquest cas, si realment es tracta d'una homologació, voldríem conèixer-ne els criteris. Si és un increment de sou ja ens va bé així.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Quant al contingut concret d'una part de l'article que supòs que vostè anomena a la normativa pressupostària, el contingut literal o el que es desprèn de les seves paraules, el contingut literal no és aquest: parla, per exemple, l'article 11 de la Llei en el seu punt 4 que després de tots els processos jurídics que tinguin a veure amb el règim jurídic d'origen i el posterior a la Comunitat Autònoma, els funcionaris docents, diu: "Si existissin diferències retributives entre el que percebien i l'administració d'origen, el que surti d'aplicar del que es preveu en els punts anteriors, aquestes diferència s'abonaran per quarts parts al llarg dels propers quatre anys", etc.; és a dir, jo crec que en cap cas la Llei feia referències concretes a homologacions si per homologacions entenem, en sentit estricte, comparar i assimilar cada un dels professionals educatius a professionals de gestió que fins en aquell moment eren funcionaris de la Comunitat Autònoma.

Com hem fet nosaltres aquesta homologació o aquesta equiparació o aquesta pujada de sous?, se li vulgui dir com se li vulgui dir. Nosaltres coneixem quina és la situació funcional del professorat, el professorat pertany o bé, el personal laboral en els centres concertats, el professorat funcionari és un professorat integrat en cossos nacionals, com vostè sap, i amb una part de les seves retribucions fixa per l'Administració de l'Estat i que no es pot tocar ni en aquesta comunitat autònoma ni a cap altra comunitat autònoma i amb una sèrie de diferències amb els altres conceptes retributius.

Amb les diferències que nosaltres podíem modificar, els criteris que hem emprat a l'hora de proposar i acordar el que jo crec que és un molt bon acord per als docents, hem tengut en compte els següents criteris: el primer de tots és el del màxim increment pressupostari assumible per aquesta comunitat autònoma i al llarg dels propers quatre anys; nosaltres hem plantejat també que es pogués començar amb efectes retroactius a l'1 de gener d'enguany. Segon criteri, que hi hagués el mateix increment per als mestres que per als professors de secundària. Tercer criteri, que els professors de l'ensenyament concertat arribassin a un increment que suposés el 95% de les retribucions dels professors i mestres funcionaris. Que l'increment fos superior al que perceben els docents a cap altra comunitat autònoma, exceptuant casos concrets perquè és impossible assolir-ho des d'aquesta comunitat autònoma, referits a comunitat que no tenen el nostre règim tributari com Navarra i el País Basc per raons òbvies. I el darrer criteri era que la puja fos, per un costat, lineal per a tots els docents i, per un altre costat, progressiva tenint en compte l'antiguitat. Aquests són els criteris que vàrem tenir en compte a l'hora de proposar i aprovar l'augment de les retribucions dels nostres docents.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, gràcies. És a dir, no han fet res del que diu l'article de la Llei de pressuposts, res, cap d'aquests criteris són els que preveu l'article de la Llei de pressuposts. L'article de la Llei de pressuposts no parla del fet que es pugui pagar o no, si Canàries o el País Basc..., no parla d'això, diu que si aquells professors que vénen aquí hi havia diferència, aquells professors o aquells funcionaris -perquè es refereix en general- vénen aquí i hi havia diferències, aquestes són les que s'han d'ajustar. Per tant, jo de vostè esperava que em digués: "Miri, els triennis per al cos A, per al cos B, etc., en aquesta comunitat són tant", per tant, en aquest concepte tantes pessetes. El complement de destí, el complement específic, això són les retribucions de funcionaris, l'equiparam. Els professors tenen nivells com els altres funcionaris, nivell 24, nivell 26. No parlen per res d'equiparar càrrecs directius en els centres educatius, no en parlen per res.

És a dir, vostès han fet el que diu el paper, una pujada de sou i com a tal la vénen. Però si això és així, que no hi estam en contra, han vulnerat la Llei de pressuposts, s'han passat per folro la Llei de pressuposts, i està molt bé!, és legítim que un govern faci aquestes coses, per això governa, no?, però ara entrarem en una discussió de la Llei de pressuposts i és bo que prèviament ho sapiguem perquè potser farem les coses d'una altra manera, Sr. Ferrer. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Vostè fa una interpretació de l'article 11 d'aquesta llei que jo no compartesc en absolut i supòs que no és necessari que li exposi la meua interpretació ni que lleixi aquest article per veure on diu el que vostè diu que diu aquesta llei. En qualsevol cas jo crec que els nostres docents tendran unes bones retribucions, unes retribucions que jo no vull repetir quines seran, quines són ara i quines seran en un termini de cinc anys, perquè crec que parlar, i parlar, d'aquestes qüestions, de les quals se n'ha parlat massa al llarg d'aquests anys, sobretot al llarg d'aquest darrer any, no és bo, no és bo, no agrada als docents, jo crec que fins i tot va arribar un moment, per la nostra poca sensibilitat i la seva també, perquè tots som responsables del sistema educatiu, on es va poder arribar a pensar que als docents l'únic que els preocupava eren les seves retribucions. Això no és cert.

Nosaltres hem modificat tots els conceptes que podíem modificar, hi ha conceptes que es poden modificar, hi ha conceptes que no, hi ha conceptes com els dels triennis que no es poden modificar, n'hi ha com els dels sexennis que sí, hi ha complements que es poden modificar, hi ha complements que no... Els que no són docents, dins els cossos de gestió de la Comunitat Autònoma no cobren el mateix com a complements de destí, com a complements específics, tots els que tenen el mateix nivell ni el mateix grau no cobren el mateix, perquè són feines diferents: les dels professors, les dels mestres són feines diferents, a la vegada, de les feines dels advocats, dels arquitectes, dels enginyers, i aquests també entre ells cobren qüestions diferents.

Per tant, jo crec que aquesta és una situació absolutament normal, estic convençut, i així ho hem estudiat, que no vulneram de cap manera -tot el contrari- la Llei de pressuposts, crec que és un bon acord i, sobretot, crec que hi ha satisfacció entre el professorat perquè la Comunitat Autònoma hagi fet justícia a unes aspiracions i, sobretot, hi ha, crec jo, preocupació perquè no se'n parli, se'n parli i se'n parli, d'aquest tema, i al final sembli que als professors, una feina tan vocacional com la dels professors, com la dels mestres, l'únic que els preocupa és que se'ls augmenti el sou.

I.3) Pregunta RGE núm. 4517/98, de l'Hble Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a mesures sobre residus sòlids.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta, que formula el diputat Sr. Eberhard Grosske, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a mesures sobre residus sòlids. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Entre les resolucions que es varen presentar al finalitzar el debat de l'estat o de la política general de la Comunitat Autònoma, n'hi havia una que era d'Esquerra Unida, casualment, que era relativa a residus, i una periodista em va comentar: "No en facis massa cas, perquè això són encàrrecs a la mare superiora". Però jo estic convençut que el nostre govern no entén els mandats parlamentaris com a "encàrrecs a la mare superiora" i, per tant, haurà pres nota del que va aprovar el Parlament i supòs que ja està pensant com implementar-ho.

És una resolució sobre residus, des del nostre punt de vista, bastant bona perquè en tres línies dissenya una política que, des del nostre punt de vista, és ben interessant: diu que és una política de residus que prioritzi la recollida selectiva i, per tant, vol dir que el Govern ha d'impulsar la recollida selectiva, que des del nostre punt de vista és una de les assignatures pendents més importants dels darrers anys, el compostatge, el reciclatge, i que contempli l'abocament controlat dels rebutjos inerts resultants d'aquest procés, és a dir, que ja el rebuig ha de ser inert, és a dir, que tota la matèria orgànica l'hem hagut de compostar, i que la resta s'aboqui.

Bé, jo crec que en poques línies expressa bastant bé el que seria una política ecologista de tractament de residus sòlids urbans, i ens interessa molt saber quina és la posició del Govern i quins són els plans del Govern respecte a l'aplicació d'aquest mandat parlamentari. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Tractaré, efectivament, Sr. Grosske, de contestar a les seves preguntes, ara sí.

Miri, les mesures que durà a terme el Govern, algunes d'elles ja les ha duit a terme en matèria de gestió de residus, estan informades, segueixen la jerarquia establerta per les directrius europees, com no podia ser d'una altra manera: prevenció en la generació de residus, valoració i, en darrera instància, com vostè coneix perfectament, eliminació segura d'aquests residus. Quan parla de valoració també, com vostè sap, s'ha de considerar aquesta valoració en una triple dimensió: reutilització, reciclat i valoració energètica.

Dins aquest marc, que és el marc on es mou la política de residus del Govern, quines mesures ja hem duit endavant? Idè bé, com sap, es va introduir a la Llei 9/97, la Llei d'acompanyament dels pressuposts, un article que possibilita la realització de mesures de dinamització, de recollida selectiva i tractament de valoració de residus, reciclatge, compostatge i incineració. Es va treure dia 13 de març el Decret del 98, on es creava el registre de petits productors de residus tòxics i perillosos dins el marc de la Comunitat. Es va fer, s'ha fet, una resolució de 27 de gener del 98, del director general, per la qual s'anuncia una convocatòria pública per tot el tema de presentació de sol·licituds de subvenció per al transport interinsular d'olis. Es va firmar fa molt poc, el dia 19 d'octubre d'enguany, els convenis marcs de col·laboració entre el Govern de la Comunitat i els sistemes integrats de gestió; aquests sistemes integrats de gestió faran possible la recollida dels envasos i residus d'envasos i que s'aportin les quantitats econòmiques d'acord amb allò que preveu la Llei d'envasos i residus d'envasos.

Vull fer-li esment que dins aquest conveni està previst el caràcter retroactiu des de l'entrada en vigor de la Llei pel que es pugui aportar.

Per acabar, ja com a mesures preses pel Govern li diré que s'ha fet una campanya important de conscienciació ciutadana per dur a terme el que és la minimització de residus, la minva en la producció de residus.

De cara al futur, dues mesures molt importants: la revisió del vigent pla director sectorial per a la gestió dels residus a Mallorca, que la seva aprovació inicial anirà a la propera comissió de coordinació de política territorial, és a dir, està pràcticament elaborat i a la pròxima comissió de política territorial hi anirà aquesta revisió i, evidentment, com no pot ser d'una altra manera, l'elaboració del futur pla director sectorial per a la gestió de residus a la Comunitat, pla director sectorial que està informat pels criteris aprovats per aquest parlament dia 20 de maig del 97, dia 15 d'agost es va publicar en el BOCAIB la licitació de les bases per a l'assistència tècnica per a la redacció, s'han presentat 11 empreses i molt aviat s'executarà. Això són les mesures que hem pres, Sr. Grosske.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sr. Conseller, jo li agraesc l'extensió de la seva resposta, i li agraesc també a la persona que li hagi preparat, però la quantitat no supleix la qualitat, és a dir, vostè em contesta amb ràpid resum, excessivament llarg, pel que és una resposta parlamentària, del que és la política de residus del seu departament, i jo no li he demanat això, jo li he demanat com pensava aplicar un mandat parlamentari aprovat aquí, amb la qual cosa m'ha de dir dues coses: o bé com ho pensa aplicar de veres, com ho interpreta, com llegeix aquest mandat parlamentari i explicar-me quines mesures pensa adoptar en funció d'això, o reconèixer-me el que realment va passar, que vostès es varen equivocar i varen votar a favor d'una cosa que no tenia res a veure amb la seva política de residus, clar, que altres grups com el Partit Socialista es varen abstenir perquè, efectivament, no era ni tan sols la política de residus del Partit Socialista.

Però, de veres, vostè i jo és que començam a tenir un cert problema de comunicació, és a dir, faig una interpel·lació sobre unes coses, em contesta unes altres; li deman com pensa complir un mandat parlamentari i em passa la memòria de la Conselleria; de veres, com interpreta, com llegeix aquest mandat parlamentari?, el pensa complir o no i com?, i ja està, i si es varen equivocar en la votació idò no passa res, nosaltres també ens equivocam a vegades. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sí, podria ser que tenguéssim un problema de comunicació, Sr. Grosske, perquè és evident que vostè em demana com pensam complir un mandat parlamentari, jo crec que li he fet una exposició bastant clara, el més succinta que he pogut, em sap greu si m'he estès un poquet massa, però miri, aquí estam precisament per això, per tractar d'explicar les coses, perquè quan no ho faig així qualque diputat d'aquest parlament ja s'en cuida de dir-m'ho, precisament vostè.

Miri, jo li he dit què és el que hem fet donant compliment ja a aquesta proposta que es va aprovar, efectivament, pel Partit Popular, perquè coincidía amb la nostra manera d'entendre el tractament de residus en aquesta comunitat. Home!, vostè em diu que quantitat no supleix qualitat; no, és que si hi ha qualitat i quantitat això és una bona política de residus. Evidentment els nostres criteris no coincideixen amb els seus, que sé que en aquests moments estan per l'obertura de l'abocador, que és precisament el darrer tractament que des de les directrius europees es recomana; no, nosaltres el deixam en darrer extrem. Ja sé que vostès és el que volen, el que passa és que afortunadament els criteris del Partit Popular, que són els criteris del Govern, no coincideixen amb els seus, Sr. Grosske. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Aquesta presidència es veu en la necessitat d'advertir als diputats i membres del Govern que estam en el torn de preguntes i que, per tant, controlada una pregunta en concret, aplicarem tal com marca el Reglament els cinc minuts. Si no, ens estenem massa temps.

I.4) Pregunta RGE núm. 4517/98, de l'Hble Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a declaracions del president d'Europarc.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Eberhard Grosske, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a la declaració del president de l'Europarc. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOI:

Moltes gràcies, Sr. President. Continuarem aquest *diálogo de besugos*, que deia una secció famosa del *TBO*, però, en tot cas, si hem de ser limitats en el temps també m'agradaria que fóssim limitats en el que deim, és a dir, a mi em sembla desagradable que a la darrera intervenció vostè interpreti quina és la nostra política de residus que, a més, no té res a veure amb la resolució parlamentària que va aprovar aquest parlament i que nosaltres varem presentar. És una mica ja el *súmmum* del *diálogo de besugos*.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, estam a la pregunta número 4.

EL SR. GROSSKE I FIOI:

Sí, efectivament, vaig a la pregunta número 4 i, efectivament, aquí va venir el president d'Europarc a Espanya, i va fer una sèrie de manifestacions ben interessants sobre gestió de parcs naturals i sobre les condicions objectives que des del seu punt de vista reunia la Serra de Tramuntana per ser declarada parc natural. Ni en una cosa ni en l'altra les seves posicions coincidien amb les del Govern autònom en el sentit que el Govern autònom ha demostrat una reticència evident cap a la gestió pública dels parcs naturals i, a més, s'ha negat sistemàticament a acceptar la declaració de la Serra de Tramuntana com a parc natural. A la vegada ens ha promès reiteradament una altra fórmula de gestió dels espais naturals que mai no hem arribat a veure, no sé si l'arribarem a veure durant aquesta legislatura, de gestió dels espais naturals distinta d'aquesta clàssica que defensa Esquerra Unida, molts de grups de l'oposició i un senyor tan rar com el president d'Europarc Espanya.

Llavors, davant això, li volíem demanar quin era el parer del Govern respecte a aquestes opinions d'una persona que nosaltres pensam que és competent en aquesta matèria com és el president d'Europarc Espanya. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Sociás):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Grosske, efectivament no ens entenem. Jo no sé què passa; miri, el president d'Europarc Espanya, el president d'Europarc Espanya, el Sr. Antonio López Lillo, *presidente de la Asociación Española de Parques de Europa*, diu: "*Creo que en las Islas se lleva a cabo una filosofía adecuada en cuanto a parques, teniendo presente que, además, se trata de espacios protegidos recientemente con una antigüedad máxima de 10 años*", bla, bla, bla.

Miri, aquest senyor no ha fet cap manifestació respecte d'això, és a dir, jo respecte del que diu aquest senyor coincidesc totalment.

Si vostè fa referència, supòs, i supòs que així m'ho confirmarà, a unes declaracions que va fer n'Eva Pongraz, que és una senyora que res no té a veure amb el director d'Espanya d'Europarc, on deia que s'havia de preservar l'espai natural de Mallorca i va fer qualque referència a la Serra de Tramuntana, si vostè fa referència a això, Sr. Grosske, que no ho sé, li he de dir que jo coincidesc amb aquesta senyora en la necessitat de preservar els espais naturals de Mallorca. La figura més adient per fer aquesta preservació pot ser o no la figura del parc natural. Jo, en el cas de la Serra de Tramuntana, no crec que sigui la figura més adient la de parc natural per protegir aquest espai. En qualsevol cas, si què és vera que s'ha de preservar i en això estam d'acord i vostè m'ha sentit explicar quina és la figura que des del Govern propugnam.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Continuant aquest diàleg de despropòsits, vostè em treu una part de les declaracions del president d'Europarc Espanya que no són precisament les que jo he tret a col·lació, i si vostè fa referència a una cosa que va dir aquest senyor respecte a la gestió dels parcs a Mallorca, etc., idò no, no és això, a què jo m'he referit. De tota manera en aquest cas concret el que està en contradicció amb el president d'Europarc Espanya és vostè, que jo tenc aquí un retall de premsa del 20 d'octubre que diu: "*Ramis reconoce la mala gestión de los responsables del Parc de s'Albufera*", és a dir, que és vostè mateix, en tot cas, el que li hauria de matisar aquesta opinió que vostè em treu sobre com es gestiona el parc natural i dir-li: "Miri, sí, està més o manco bé, però allò del parc de s'Albufera no ho duim massa bé i, per tant, tenim problemes", en fi, ja li explicarà vostè.

Però no és aquest el tema. Allò de la Serra de Tramuntana vostè m'ho ha explicat, efectivament està per la seva preservació, no vol un parc natural. Bé, ja ho sabíem, vostè es ratifica i punt final. Però hi ha el tema de la gestió pública. Aquest senyor va fer una aposta per la gestió pública dels parcs naturals; vostès tenen reticències davant això però no són capaços, i aquí hi ha el drama, crec jo, perquè dir "no, no estam per la gestió pública", d'acord, però quina gestió volen? Me diu: "no, en tenim una pensada, que dóna participació, que es fa en col·laboració amb els propietaris i tal, ja la durem, fa dos anys", ja en Reus l'havia de dur, no la duen; duguin-la, la discutim...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sí. ...la parlam, perquè el que no pot ser és no creure en la gestió pública, dur-la malament com vostè mateix confessa, i no dur una alternativa. Això és com a massa, és a dir, escullin una de les tres coses. Adéu.

EL SR. PRESIDENT:

Adéu siau. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Sociás):

Gràcies, Sr. President. Adéu, Sr. Grosske. Miri, la veritat jo tenc l'entrevista, no coincideix amb aquest senyor..., és igual, vostè el que volia saber és que en pensava jo, del tema de la Serra de Tramuntana, m'he reafirmat i per tant pens que li he contestat la pregunta.

En el tema de s'Albufera, Sr. Grosske, per moltes voltes que donem, quan hi ha hagut un error dins la gestió, hi ha hagut alguna cosa que no s'ha fet bé, el millor que es pot fer és reconèixer-ho, que és el que vaig fer sobre els diaris i, per tant, no em cau cap anell, és a dir, allà hi va haver un error dins la gestió de s'Albufera i, evidentment, el que hem fet ha estat prendre mesures immediatament, reconèixer-ho i prendre mesures immediatament. Li puc dir que aquest error de gestió dins el tema de la neteja dels canals avui ja està en marxa aquesta neteja de canals.

Miri, reticències sobre la gestió pública dels parcs cap ni una, cap ni una. Jo sobre el que tenc reticències és sobre declaració de parcs naturals sobre propietats privades cent per cent i que, a sobre, no facem qualque cosa. Crec que és ben necessari que quan declarem parc natural també entrem com a propietat pública i facem alguna cosa al respecte. I li anunciï que coses d'aquestes en veurà ben aviat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 4567/98, de l'Hble Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nou "tour operator" especialitzat en turisme jove per a la temporada 1999.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Joan Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nou *tour operator* especialitzat en turisme jove per a la temporada 1999. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats: "*Los británicos atacan de nuevo*", titulava un diari local ara fa una setmana. Creim que aquest titular no era just ni responia a la realitat de la majoria dels britànics que visiten les nostres illes i, ni tan sols, als joves que molts d'ells vénen a passar uns dies de vacances, a gaudir del nostre clima, de les nostres platges i també, per què no?, de la nostra oferta d'oci, i es comporten d'una manera civilitzada.

Però si bé això és així, també és veritat que cada vegada són més els joves britànics denominats *hooligans*, *night-clubbers*, *school-livers*, etc., que encoratjats pels *tour operators* especialitzats en aquest tipus de turisme vénen a les nostres illes a buscar alcohol, drogues, sexe fàcil...; també això és així.

Així mateix, tal com les senyores i senyors diputats saben, aquest tipus de turisme no és compatible amb altres tipus de turisme que crec que és el que nosaltres tots desitjam. És per això que li demanam, Sr. Conseller, com valora la Conselleria de Turisme que un nou *tour operator* especialitzat en turisme jove comenci a operar a l'illa de Mallorca i a l'illa d'Eivissa a partir de l'any 1999.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Bueno yo, Sr. Diputado, la valoración que tengo que hacer de que haya un nuevo *tour operator* especializado en turismo joven pues tiene que ser forzosamente buena, en principio, es decir, uno, yo creo, que de los grandes secretos del turismo de Baleares, si se puede llamar secreto, es precisamente la diversificación de la oferta: tiene que haber gente de la Tercera Edad pero no nos conviene convertirnos en un destino de Tercera Edad. Tiene que haber gente joven amante de las discotecas, de lo que se llama normalmente de la marcha, pero no tenemos tampoco que convertirnos en ningún caso, en ninguna de las islas ni ninguna de las zonas en particular, en un sitio especialmente o exclusivamente dedicado a eso. Tenemos que convertirnos también, tenemos que tener un turismo familiar, pero de alguna forma tiene que ser compatible también con los demás.

Yo creo que mientras haya -que es un fenómeno, además, irreversible- *tour operators* que van haciendo ofertas especializadas, debemos alegrarnos de eso, porque dentro de las ofertas especializadas están las ofertas de senderismo o de escalada o de turismo, lo que llamamos en general turismo activo, como puede haber otras muchas. De manera que, en principio, yo no sé a qué *tour operator* en concreto se refiere, pero en principio el hecho de que haya *tour operators* especializados en la oferta joven pues tampoco tiene ni que alarmarnos ni que llamarnos especialmente la atención sino al contrario, creo que debe parecernos bien. Otra cosa es, claro, que la oferta de ese *tour operator*, fuera una oferta de ésas a las que usted se refiere, una oferta dedicada exclusivamente a *hooligans* o en general a cuestiones de drogas o a algún tipo de esto; contra eso, lógicamente no estaríamos de acuerdo, no estaríamos a favor de eso, pero en principio, que haya *tour operators* especializados en la oferta joven, sinceramente nos parece bien.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, jo crec que no hem d'estar en desacord que hi hagi un *tour operator* que s'especialitzi en turisme jove i dugui turisme jove que sigui, com he dit abans, respectuós amb els nostres costums, amb la nostra cultura i amb l'entorn i convivència d'aquest lloc. Però tots sabem, tots sabem, i vostè sap molt bé, que el que li estic preguntant no és això. Vostè sap que el que li pregunt és sobre aquest nou *tour operator* que vol dur un turisme jove a un lloc concret que, desgraciadament, a les nostres illes en tenim experiència i que, com he dit abans, pens que no és el turisme que a la nostra comunitat li convé. Per tant, jo pens que el Sr. Conseller i la Conselleria de Turisme en si té una gran responsabilitat en el que és la imatge de les nostres illes, que hauria d'exercir aquesta autoritat que té o aqueixa responsabilitat que té, i evitar que pugui passar el que passa en algunes zones que, com dic, ens du a rebre un turisme que és totalment incompatible amb un altre tipus de turisme, com pot ser el familiar. Per tant, Sr. Conseller, vostè és un especialista a llevar importància als temes que no li agraden o als temes als quals creu que n'hi ha de llevar, és un gran especialista parlamentàriament parlant, però jo li demanaria que també actués, d'alguna manera, per evitar que les nostres illes tenguin un tipus de turisme com aquest de què li parlam, aquest turisme jo ve que únicament ve a buscar el que creim que nosaltres no desitjam. Per tant, Sr. Conseller, jo li deman que actuï i que faci n el possible perquè aquest tipus de turisme no vengui a les nostres illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Turisme, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Es que no sé si acabamos de entendernos, desde luego es difícil entenderse. Usted me hace una pregunta concreta que es qué opinión me merece que haya un *tour operator*, no me dice cuál, que se especialice en turismo joven, para traer turismo joven a Ibiza y Mallorca. Me parece muy bien, no quito importancia a nada, me parece muy bien y explico por qué. Segunda cuestión, usted me dice, "no, pero usted sabe que yo me refiero a *tour operators* que traigan gente que no interesa". Hombre, usted mismo lo está diciendo, si son *tour operators* de gente joven que no interesa, a mí tampoco me interesan, como comprenderá. Y a continuación, inmediatamente, deduce usted que es que nosotros tenemos una gran responsabilidad en eso. Mire, yo, en lo que tengo responsabilidades concretamente es en dos cosas: una, la promoción en relación con esto, y en cuanto a promoción, ya es que no me va a dejar el presidente leerle todo lo que hacemos de promoción, de Ibiza concretamente y de Mallorca, y de lo que estamos haciendo en este momento, para la gente, pero es que usted lo conoce perfectamente, pero si quiere mediante una interpelación parlamentaria estoy dispuesto a explicarle a usted c por b todo lo que hacemos en materia de promoción, a ver si es que nosotros promocionamos en algún momento un turismo que no interesa. Le reto a usted a que salgamos aquí, y en una interpelación me demuestre usted que nosotros promocionamos alguna cosa de turismo que no interesa. Le reto. Muy bien. De manera que ésa es nuestra responsabilidad.

Muchas gracias.

Y segunda responsabilidad que tenemos, evidentemente si suceden cosas que no interesan, pues tratar, en la medida de nuestras competencias y de las competencias del resto de administraciones interesadas, tratar de paliar los efectos. Sobre eso le he contestado hace quince días, me parece, o tres semanas en otra pregunta que me hizo, y ya le dije lo que estaba haciendo o lo que podía hacer la Conselleria de Turismo, en unión, por supuesto, del Consell Insular, de determinados ayuntamientos, en concreto, salía el de San Antonio que en este aspecto ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Sí, acabo enseguida, Sr. Presidente. Pero es que no se me ciñen a la pregunta, es que me preguntan otras cosas, tengo que contestar otras cosas. Por consiguiente, en orden a actuaciones con otras administraciones, las estamos haciendo también, pero vuelvo a lo mismo, no es ésa su pregunta. Creo que a su pregunta he contestado sin ninguna argucia parlamentaria, absolutamente ninguna, le he contestado exactamente lo que pienso con relación a su pregunta, que es qué opinamos de que haya un *tour operator* que nos traiga gente joven.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, ...

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 4569/98, de l'Hble Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cost del sopar sufragat pel Govern el 19 de setembre.

Passam a la següent pregunta que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cost del sopar sufragat dia 19 de setembre. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Rogando a la precisión de que hace alarde el conseller González Ortea para que se haga extensiva a otros consellers y así se cumpla todo el Reglamento, y no sólo la parte que ha pedido el Sr. Presidente hace un momento, sino también el artículo 158 párrafo tercero que exige respuesta concreta a las preguntas que se formulan. Quería formular esta pregunta concreta que dice lo siguiente: El paso 19 de setiembre, el Partido Popular, utilizando la forma jurídica de Govern balear, fletó autobuses suficientes para congregarse casi un millar de personas o las que fuere, en realidad, en el Casino de Mallorca, pertenecientes a casas regionales, transportes, cena y regalos por un módico billete, y digo regalos porque, como en cualquier boda, celebración, etc., se regaló a todas las señoras una bandejita plateada recuerdo de la ocasión. Es una expresión clara de lo que denominábamos hace unos días "el efecto lechona", es decir que el Govern balear a partir de ahora se va a concentrar en todos aquellos colectivos que se puedan reunir a manteles, y si es posible ser pagado por todos, mejor todavía. Reunido el colectivo, discursos del Partido Popular, en este caso el alcalde de Son Cervera, la Sra. Estaràs y el presidente de la Comunidad Autónoma que parece que hoy se ha perdido un rato. Díganme, pues, la pregunta es bien concreta y exacta: ¿cuántas pesetas nos costó ese acto, cuántas pesetas del Govern balear nos costó ese acto? La pregunta no puede ser más concreta, y le ruego que me explique en todos los aspectos, porque puede llegar por pago directo, por subvención indirecta, etc., etc. qué les voy a explicar.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diéguez, vostè té la particularitat de confondre el Parlament amb un circ, comença sempre a les seves intervencions fent uns acudits que a més fan gràcia a la gent dels escons que tenc davant meu, confon termes, fa símils, etc., etc., no és el meu estil, el meu estil és bastant més seriós ... President, demanaria empara ... Gràcies, Sr. President. No és el meu estil, una consellera de Presidència, la gent que té funcions executives en aquest govern, gràcies a Déu és més seriosa, per això vostès no han governat mai i crec que no governaran fins d'aquí a molts d'anys. Contestaré la seva pregunta: no hem de confondre Partit Popular amb Govern balear, jo crec que vostè fa aquesta semblança perquè tenen aquest costum al Consell Insular, i creuen que tots som iguals, no conec cap "efecto lechona", no puc contestar la seva pregunta així com està formulada, però sí li puc dir que nosaltres donam suport a les cases regionals via subvenció, amb les subvencions que reben les cases regionals fan tot tipus d'activitats, sopars d'agermanament, homenatge a la gent que ha emigrat fa més anys, concursos, seminaris, etc., etc., entre moltes activitats que fa la Casa d'Extremadura va organitzar aquesta, i per això aquesta pregunta l'hauria d'adreçar a la Casa d'Extremadura.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Ahora vamos viendo en qué consiste la moratoria del Govern, han desclasificado ustedes el Parlament, porque el Parlament antes era un sitio donde se contestaban las preguntas cuando se hacían. Usted tiene posibilidad de contestar la pregunta, usted sabe cuánto dinero se gastaron, lo que pasa es que no quiere. Y ¿por qué no quiere?, usted sabrá porqué. ¿No vamos a poder saber nosotros, en nuestra función de controlar al Gobierno, lo que el Gobierno se gasta? Realmente, ya lo hemos visto, ustedes aman las casas regionales, y sí, todo el mundo es bueno, etc., etc., pero vamos. Y con respecto a actuaciones, etc., realmente creo que la que ha tenido contestando ha sido bastante banal, la he visto en mejores intervenciones, especialmente en el psicodrama ecológico en un acto, "La Valldemossa que yo destruí", que interpretó en el Consell de Mallorca, al que usted ha hecho referencia.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Lament que quan una persona defensa el que creu, per a vostè sigui un psicodrama barat, jo també respect els drets humans, i quan qualcú dels escons de davant que pensi en una ideologia diferent defensa el seu poble o el drets, jo els respectaré sempre, no tenim la mateixa concepció de drets humans vostè i jo. Però passaré a contestar la pregunta, he contestat que hem donat una subvenció, com donam sempre a les cases, i amb aquesta subvenció, entre les múltiples activitats, la casa ha dut a terme aquest sopar, li hauria de demanar a la casa què li ha costat i tot. Per tant, no hi ha cap tipus de moratòria i no hi ha cap tipus de desclassificació del Parlament perquè li contest amb bastant més respecte del que vostè m'ha demostrat a mi.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 4570/98, de l'Hble Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fotografies dedicades del president.

Passam a la pregunta següent, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fotografies dedicades del president. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Y si el respeto bien entendido empieza por el respeto al Parlament, espero que esta vez me contestaran, pero es inútil, seguro que no me van a contestar, y seguro que el artículo 158.3 del Reglamento de este Parlamento seguirá sin ser respetado. Pero en fin, vamos a ver, intentémoslo. El día 6 de octubre le pregunte al presidente de este gobierno cuántas fotos dedicadas habían pagado con el presupuesto público durante el 1998, el presidente no me contestó, dijo que eran tonterías, etc., y me dedicó una foto. Quedamos entonces que el número de fotos dedicadas era x más 1. Ha pasado un mes, y la fórmula se complica, el número de fotos dedicadas es igual a x más 1 más n , de donde x es el número de fotos dedicadas con anterioridad, 1 la que dedicó el 6 de octubre, i n las dedicadas desde ese día, y parece que x n tienden al infinito. Y explicaré por qué. Con ocasión de la anterior foto, me llegó la noticia que a los pueblos, cuando eran visitados los pueblos por el presidente Matas, llegaban multitudes de fotos embaladas del presidente con el encargo de que los municipales del pueblo, los municipales, la policía municipal del pueblo, las repartiera entre los vecinos, con gran disgusto, evidentemente, de los policías municipales, que enseguida lo han contado, naturalmente.

Como puede verse, la magnitud del problema es grande, y de ahí el silencio del presidente, silencio antireglamentario y confiamos, bueno, confiamos no, sabemos seguro, el silencio antireglamentario, también, que habrá por parte de quien nos conteste en este momento. Si no nos contestan, volveremos a preguntas la semana que viene, hasta que por fin respeten ustedes al Parlamento y cumplan con su función que es contestar las preguntas de la oposición.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Lament que el Sr. Diéguez, que sap tan bé l'article del Reglament a què ha fet menció, no s'apliqui aquest mateix conte al consell insular, però, en fi, el que val la pena al Parlament no val la pena al consell insular, en definitiva, és el debat al Parlament. El president li va contestar, li va contestar molt clarament al Ple que va tenir lloc dia 6 d'octubre, com ha dit, una vegada més, vostè la pot fer tantes vegades com vulgui, tantes vegades com vulgui jo sortiré a contestar sempre exactament el mateix, el que va dir el president al plenari de dia 6 d'octubre, que li va contestar perfectament. I, Sr. Diéguez, qui no té respecte al Parlament és vostè, perquè a mi m'agradaria saber si la Sra. Munar, presidint a la institució on vostè té càrrec, sap quantes fotos ha ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, per favor, ...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta presidència es veu en l'obligació d'advertir que és un torn de preguntes al Govern i no mesclen institucions, cadascú que respongui de les seves responsabilitats a cadascuna de les institucions, per favor.

Sr. Diéguez, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, y por corregir la falta de respeto hacia otra institución. Yo sólo voy a hablar del Govern balear, naturalmente, aquí. Como ya habíamos anticipado, se nos sigue sin decir cuántas fotos, ahora tenemos que preguntar por qué, ¿por qué se niegan?, ¿por qué lo quieren ocultar? Hasta tal punto, ¿tan grande es el número?, ¿cuántos millones corresponden a esto?, ¿cuántos millones?, porque es que, si fuera una cuestión ... yo comprendo que el presidente del Govern tenga que hacer algunas fotos dedicadas, 100, 200, 500, 1.000 o 2.000, lo comprendemos, que pueda haber una partida de 500, 600, 800, un millón, dos millones, es posible, podemos llegar a cantidades de éstas, pero ¿por qué lo quieren ocultar ustedes? Esto ya está llegando a unos límites excesivos. Volveremos con esta pregunta y exigimos una vez más, y pedimos amparo al presidente de la Cámara, para que nos ampare frente al Gobierno y que nos contesten. Es una cosa matemática, no hay posibilidad de interpretación hacia cuál es la respuesta exacta, la respuesta es un número, el número que sea. De momento, seguimos con la fórmula: x más 1 más n , más lo que pase de aquí a la próxima vez.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. President, qui ha parlat en primer lloc del Consell Insular i del meu ajuntament ha estat el Sr. Diéguez, i jo m'he vist obligada a contestar i a mesclar les institucions. En qualsevol cas, sí que passaré a fer ús del meu torn de contrarèplica. Sr. Diéguez, a vostè, realment de tota aquesta comunitat autònoma, el que més li importa, i per això vostè cada dimarts farà una pregunta en relació a aquest tema, són les fotos que el president de la Comunitat Autònoma s'ha fet i ha dedicat ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor. Guardin silenci.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Això vol dir que quina poca serietat per part seva, Sr. Diputat, però si aquest és l'interès que és prioritari en aquesta comunitat autònoma, vol dir moltes coses a favor o en contra de vostè. Primera cosa.

Segona cosa. Les fotos, com comprendrà, se n'imprimeixen moltes, moltes són publicades a edicions, moltes són entregades, hi ha mil destins de les fotografies i, evidentment, no duim un inventari, com crec que tampoc no el du cap institució, de les fotografies que el president dedica. No crec que hi hagi cap institució, on vostès estan i nosaltres estam, que duguin aquest inventari. Ara, si vostès volen que, a partir d'ara contractem un equip de gent que hi dediqui hores i dugui l'inventari, serem la primera institució del món que ho faci.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 1897/98, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla estratègic de formació per a l'ocupació.

Acabat el torn de preguntes, passam al següent punt de l'ordre del dia, que fa referència a proposicions no de llei. I la primera és la presentada pel Grup Parlamentari Popular relativa a Pla estratègic de formació per a l'ocupació. Sr. Jaén, té vostè la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, la semana pasado recuerdan, recordamos todos, cómo debatimos una iniciativa del Grupo Parlamentario Mixto, que hacía referencia a un plan de empleo, pero con un objetivo muy concreto, que era dirigido a la juventud. Recordarán también que nosotros, entonces, en aquel momento, manifestamos que compartíamos esa preocupación que se exponía en la exposición de motivos de la proposición no de ley, pero que no le dábamos nuestro apoyo porque enfocaba el problema solamente a uno de los grupos que tienen mayores dificultades en la inserción laboral. Dijimos también que nosotros habíamos presentado una iniciativa, allá por el mes de marzo, a finales de marzo, que es la que hoy estamos debatiendo aquí. Y decíamos que esta iniciativa, no porque fuese nuestra, era mejor porque yo creo que en estas cuestiones no vale valorar la bondad de las cosas en esos términos, pero sí que era mucho más completa, y en eso nadie podrá estar disconforme con lo que digo. Era más completa porque era una iniciativa global, que afectaba no sólo a los jóvenes, sino también a las mujeres, a los parados de larga duración y muy especialmente, como novedad, a aquellas personas de movilidad reducida, en definitiva a las personas disminuidas que tenían muchas dificultades en el campo de la inserción laboral.

Decíamos también, como recuerdo, la semana pasada, que el paro era una enfermedad, desgraciadamente endémica, en nuestra sociedad, y nos referíamos también a la interdependencia que existía entre educación, entre formación y empleo y ya hicimos alguna referencia expresa al informe Foc y a otras muchas cuestiones que ponían especial hincapié en la importancia que tiene el capital humano. Hoy añadimos que la tasa de ocupación de la economía española ha mejorado, ha crecido el empleo, hemos tenido récords de afiliados a la Seguridad Social, y así lo confirman las cifras de las estadísticas, y afortunadamente, afortunadamente, en esta comunidad autónoma, las tasas de desempleo están muy por debajo de lo que es la media nacional.

He sabido además que una baja tasa de ocupación supone un desaprovechamiento inadmisibile del potencial humano, y constituye no sólo un problema social, que lo es, sino también un problema personal, de aquellas, para el individuo, para las familias, que junto a ese problema de no tener trabajo, pues tiene unos componentes muy distintos que incluso originan lo que muchos han llamado otras enfermedades sociales, entrecomillado.

De ahí la preocupación de todos los gobiernos, todos los gobiernos están preocupados por los temas del empleo, por los temas de la formación, no solamente nuestro gobierno, yo creo que es una preocupación y una ocupación de todos los gobiernos en estos temas, por la importancia que tiene. Y ¿por qué desde el Grupo Popular solicitamos al Gobierno que haga un plan estratégico de ocupación? Pues muy sencillo, después veremos por qué lo hicimos, por qué dijimos que tenía que dirigirse a quienes se dirige, a los cuatro grupos que antes comentaba, qué características relevantes debía tener este plan estratégico, y cómo debiera financiarse, además de cuándo debe ponerse en marcha. En definitiva, las preguntas habituales que siempre comentamos en otras ocasiones, con respecto a los planes y a los programas.

Pedimos al Gobierno que actúe de una forma global, ¿por qué?, pues porque el problema es global, evidentemente se actuará con programas de carácter diferenciado, porque no son iguales los problemas que manifiestan, por ejemplo, los discapacitados que las mujeres para cogerse al principio de igualdad de oportunidades.

Existe, además, todos lo conocemos, un plan de acción, un plan de empleo para el Reino de España, que fue presentado en Estrasburgo y que corresponde a esas necesidades que antes comentábamos, y dirigido específicamente a los cuatro grupos que antes citaba: mujeres, jóvenes, parados de larga duración y discapacitados.

Esa Cumbre de Luxemburgo que ahora prácticamente cumple un año, porque fue en el 97, allá por el mes de noviembre, a finales de noviembre, pues indicaba como directrices algunas cuestiones que conviene recordar. En primer lugar, del desarrollo del espíritu de empresa. Es fundamental que haya esa idea de espíritu de empresa, que nuestros jóvenes, que las personas de nuestra comunidad quieran ser empresarios, aquí tenemos una predilección especial en el sector de los servicios y evidentemente eso hay que potenciarlo. Era necesario, se decía también en la Cumbre de Luxemburgo, mejorar la capacidad de inserción profesional, y de ahí dirigirse. por tanto, a esos cuatro grupos que yo antes citaba. Es necesario fomentar la adaptación de las empresas y de los trabajadores, ya sabemos aquel principio de quien no se adapta, muere. Desgraciadamente, quien no se adapta a un puesto de trabajo, y las empresas que no se adaptan a las circunstancias del mundo cambiante con los cambios tan acelerados que estamos viviendo, pues dejan de ser competitivas y, en definitiva, no encuentran clientes para sus servicios o consumidores para el producto que acaban produciendo.

Y, por último, la cuarta directriz de la Cumbre de Luxemburgo, era que era necesario -valga la repetición- reforzar el principio de igualdad de oportunidades, ese principio que exige una discriminación positiva entre las personas que tienen capacidades distintas, no podemos pedir a todos que salten 1,20 metros, por lo menos a mí no me lo pueden pedir, que se lo pidan a otro que tenga más altura, porque cada uno tiene que ir al ritmo que debe tener, y, por tanto, las personas que tienen sus capacidades disminuidas o las personas que tienen 45 años, tienen que tener otro tratamiento distinto al de los jóvenes o al de otro colectivo específico.

Bueno, pues a esas directrices daba respuesta el plan de empleo del Reino de España, donde se proyectaban políticas activas, donde se vincula el plan con una cantidad importantísima, casi un millón de pesetas, a estas políticas activas, y se incide en esos grupos. se habla también de readaptar la FP, yo, desde el año 70, de la Ley 4/70, general de educación, estoy escuchando lo mismo, la verdad, tengo que decirlo sinceramente, que la FP es la cenicienta del sistema educativo, afortunadamente eso ha ido cambiando algo, pero todavía está ahí; hay muchas dificultades, a pesar que nuevas modalidades, nuevos grupos de formación han incidido, pero realmente hace falta que la Formación Profesional tenga el rango y tenga la altura y la aprobación social que tiene en muchos otros países. Y por eso, se incide aquí, en este plan.

Se promueve también, como he dicho antes, la igualdad de oportunidades para la mujer, se mejora la fiscalidad para los centros especiales de empleo y se apuesta por los contactos a tiempo parcial que ustedes ven como el Gobierno acaba de hacer un gran acuerdo con los sindicatos a este particular. Hay otros aspectos también novedosos, de modificaciones legislativas en trámite en el Congreso de los Diputados, y entrando en el Senado, que se refiere a la nueva ley de cooperativas, que también, como digo, pronto veremos que estará aprobada.

En fin, yo creo que la petición nuestra iba dirigida al Gobierno en este sentido, con el cual hemos tenido ocasión de comentar, evidentemente, los pormenores de esta actuación, y me consta que el Gobierno tiene esa inquietud pues plasmada ya en negro sobre blanco, es decir, que el Gobierno ha venido trabajando en esta actuación, y yo espero, en este paréntesis que hago ahora, porque cuando esté concluido pase por el consejo de formación, que es un consejo que ustedes saben que es plural, para recabar su opinión al respecto, y que el conseller, aquí presente, pues cuando se haya pasado por el Consejo de Gobierno, acuda al Parlamento y nos presente este plan para que podamos opinar sobre lo que hay escrito en él y podamos enriquecerlo, si cabe, con nuestras aportaciones.

Bueno, Sr. Presidente, me acaba de encender la luz amarilla, el primer aviso, y tengo que decir que yo creo que honestamente este Gobierno viene haciendo mucho por el tema de la formación, viene haciendo mucho. Sin duda habrá opiniones para todos los gustos, sobre las actuaciones del Plan Mestral, pero la verdad es que cuando sopesamos las cosas vemos que los cursos se hacen tras un diagnóstico de necesidades, que los cursos tienen una respuesta muy significativa en todos los ámbitos donde se desarrollan y que, en definitiva, hay una apuesta porque el capital humano de nuestra comunidad autónoma tenga el rango y alcance que le corresponde, en beneficio de la competitividad, porque hoy, más que nunca, formación y empleo forman un binomio que es completamente indisoluble.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. Grups Parlamentaris que vulguin intervenir per fixar la seva posició? Per part del Grup Mixt, té la paraula la Sra. Vidal.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En aquest parlament s'ha aprovat ja moltes vegades instar el Govern per tal que elabori distints plans, s'ha sol·licitat l'elaboració del Pla gerontològic, de marginats, de la infància, i aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Popular, per tal que el Govern elabori un pla de formació i ocupació, ens sembla una decisió encertada i positiva. Per poder aglutinar actuacions, coordinar recursos, i a la vegada, tornar a fer un seguiment més exhaustiu, tenint en compte que s'han d'utilitzar tots els mecanismes i s'han de dur a terme totes les actuacions que facin falta per tal de poder solucionar al màxim aquest problema que afecta tantes i tantes persones.

A nivell mundial, existeix preocupació pel gran nombre de gent que es troba a l'atur, tan sols de la Unió Europea, l'atur afecta més de 18 milions de persones que representen el 10'6 de la població activa. A la nostra comunitat autònoma també el nombre d'aturats al primer trimestre del 97 era de 42.180 persones, al segon trimestre, 38.520 enfront de les 3.442 i dels 3.364.950 aturats del primer i segon trimestre del 97 de l'Estat espanyol. Malgrat la millora dels darrers anys, la mitjana d'aturats de la nostra comunitat era de més de 49.000 l'any 93, i l'any 96 era de 42.000 persones, el problema, com veim, és que l'atur existeix i si som poders públics, agents socials i ciutadania en general, els que hem de lluitar de mica en mica per fer desaparèixer aquest problema.

Quan es parla d'atur no parlem de xifres o de números, sinó que es tracta de persones concretes, de gent que viu en aquesta situació sense desitjar-ho, i que veu com, entrant en un procés que, si no s'atura, pot acabar amb la seva degradació com a persona.

També s'ha de dir que encara que l'atur té un clar component discriminatori, ja que, com s'ha vist afecta més els joves, les dones i a determinats col·lectius, la realitat és que es tracta d'un fenomen que no perdona edats i no respecta tampoc sexes ni nivells formatius. No hem d'oblidar que l'article 35 de la nostra Constitució reconeix el dret al treball, per això ha de ser objectiu prioritari de tots els governs que tots tinguem un lloc de feina.

A la introducció d'aquesta proposició no de llei, veim que un dels objectius de la Unió Europea és el desenvolupament dels recursos humans, destacant l'ocupació. I tant a la Cimera de Luxemburg com al segon programa nacional de formació professional d'Espanya, es reforça molt la formació com una de les eines més importants per lluitar contra l'atur. La nostra comunitat autònoma segueix les directrius de la Unió Europea, de l'Estat central i les necessitats del mercat laboral, que les manifesten els agents socials per dur endavant la seva política formativa.

Existeixen plans europeus i plans nacionals per fer front a l'atur i és bo que els plans que ens arribin i amb els quals hem d'actuar amb consonància, siguin adaptats a les realitats i a les necessitats pròpies de la nostra autonomia. Els plans estratègics vénen a ser el marc referencial de totes les actuacions i ens assenyalen les prioritats i les estratègies més idònies, fixen uns criteris que harmonitzen les diferents actuacions que es duen a terme a la consecució d'uns objectius predeterminats i per evitar les duplicitats i mancances que es puguin donar.

A societats econòmiques i socialment desenvolupades, també hi trobam problemes socials, i la nostra comunitat, que és econòmicament dinàmica i que genera una important producció de béns i serveis, pateix un dels més greus problemes de la nostra societat, que és l'atur.

Una vegada que hem fet una exposició d'aquesta proposició, crec que els punts que es duen a l'aprovació d'avui, al qual li donarem suport, sí que m'agradaria deixar constància que aquí es fixa un termini, que diu que abans que finalitzi l'any 98 el Govern elabori un pla. Jo deman: serà suficient aquest termini de temps per tal d'elaborar un pla seriós, i que respongui a les demandes i les necessitats de la nostra comunitat? Jo entenc que si la proposta és aquesta, deu ser així, però crec que és una incògnita que tenc.

Després també un altre, i dient també que li donarem suport, és que també entenc que és el Govern el que ha de marcar pautes, el que ha d'elaborar el Pla. És bo que li donem unes directrius des d'aquest parlament, però crec que el Govern, que és el que coneix les necessitats realment, que té elements i que té material per tal de fer el pla, sigui el que faci el Pla i que marqui les directrius i els objectius a seguir. Crec que això també és una dinàmica que hem seguit des d'aquest parlament quan se sol·licita que el Govern elabori uns plans, que sigui ell el que amb tota llibertat i responsabilitat elabori els plans. Però també, com que hi ha una sèrie de propostes, crec que també seria important que hi hagués en aquest pla sistemes de control d'empreses i d'acadèmies que imparteixen aquests programes de formació, que també es dotàs -no sé si hi està d'infraestructures a aquests centres que formen, que (...) material suficient, com poden ser diccionaris, material de tots tipus, que no sé si realment aquestes acadèmies estan dotades de tot aquest material, i que també aquest pla pogués contemplar, per fer-ne un seguiment, unes memòries elaborades, no sé quan, és el Govern que ha de marcar les pautes, però crec que això també de cara a un futur seria necessari per poder fer un seguiment del que seria aquest pla.

I per acabar, vull dir que entenc que el Govern ha de presentar aquest pla suficientment dotat, que ja diu que vendrà dotat per recursos tant de la Comunitat Europea com del propi Govern, i que realment digui unes quantitats que diguin el que costa aquest pla. I res més, Sr. President, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vidal. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula la Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. No podem compartir l'exposició que ha fet la Sra. Vidal, en el sentit de donar suport a aquesta proposició no de llei, perquè pensam que no és una proposició no de llei adient a allò que en aquest moment es necessita. És cert, el Sr. Jaén Palacios ens va dir que va rebutjar la proposició no de llei de la setmana passada, del Grup Parlamentari Mixt perquè aquesta ho recollia tot. Ara veurem com des del punt de vista del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida precisament no li podem donar suport perquè té massa mancances i té massa buits com per donar-li suport.

Ja a l'exposició de motius, que també ha explicat el Sr. Jaén Palacios, el diputat proponent, ens explica tot allò que diu la Unió Europea, tot allò que s'ha establert a la cimera de Luxemburg, i tot allò que ha recollit el segon Programa nacional de formació professional de l'Estat espanyol, però justament allò que tant la Unió Europea com el Programa nacional de formació professional de l'Estat espanyol recomanen és allò que justament és la primera mancança que notam, que és la participació dels agents socials i econòmics, que es considera bàsica per tots aquells temes que tenen a veure amb la formació i ocupació. I fixi's, Sr. Jaén Palacios, que en tota l'exposició de motius, en cap moment es parla que tot això una de les recomanacions que fan tant la Unió Europea com l'Estat espanyol és aquesta participació. Per tant ja a l'exposició de motius, que generalment no se sol analitzar molt quan s'ha de prendre posició sobre una proposició no de llei, ja hi notam la primera mancança, ja demostra un esperit determinat del Grup Parlamentari Popular, que utilitza aquesta iniciativa parlamentària per presentar aquí un pla o una proposició no de llei que demana al Govern balear que el presenti, i ja mostrar el llautó, parlant clar, que ja el pensen fer exclusivament amb la seva participació.

Després entrem al text de la proposició no de llei, i el primer apartat parla que abans de finalitzar l'any 98 redacti i aprovi un pla estratègic de formació per a l'ocupació. És evident que a més hi marquen uns terminis, és un aspecte que tota l'oposició generalment sol posar en aquest parlament, que quan s'insta el Govern de la Comunitat Autònoma se li demana que ho faci amb un calendari. Justament el Grup Parlamentari Popular demana el mes de novembre, encara que estigui presentat el mes de març, que abans que acabi l'any 98 ens presentin un pla estratègic de formació per a l'ocupació, i justament no l'han presentat. Estam en el mes de novembre, estam debatent els pressupostos, o ja han entrat els pressupostos i no ha entrat aquest pla estratègic, i si l'atenció a la qual hi va aquests tres o quatre col·lectius de què parla la proposició no de llei hi estaríem d'acord, perquè és evident que són generals; igualment no diu "es redacti i aprovi un pla estratègic de formació per a l'ocupació, d'acord amb la participació dels agents socials", etcètera. Per tant, no només és a l'exposició de motius, sinó que també allà on insta el Govern de la Comunitat Autònoma ja es mostra l'altre llautó, perquè parteixen que no hi hagi participació.

Però és que a més a més en aquest pla estratègic de formació per a l'ocupació no es parla de la creació del Consell Autònom de Formació, quan és un organisme, és un instrument que és necessari per la segona part de la proposició no de llei. En el segon apartat es diu que prioritàriament vagi a la vertebració i coordinació de la formació professional, és a dir dels subsistemes de formació reglada ocupacional i contínua. Com es pot fer aquesta vertebració i coordinació si no és a través d'un organisme participatiu a tres bandes, i on hi hagi coordinació dels diferents títols, de les distintes iniciatives que es puguin dur. Per tant, tornam a considerar que la primera part del segon apartat de la proposició no de llei és buida de contingut, perquè una cosa és dir les paraules i una altra cosa és posar-hi els instruments.

El tercer apartat del segon punt, quan diu "a la creació d'un servei d'informació i orientació, en coordinació amb altres serveis als quals ja participa el Govern", etcètera, ens preocupa que es digui talment, no es parli de coordinació amb altres institucions; els consells insulars, almanco el de Mallorca, va per aquest camí; no es parla de consells insulars, suposam que Menorca i Eivissa també, però la veritat és que en aquest moment no ho coneixem. Sabem que l'Ajuntament de Palma ha creat una oficina, per tant qualche coordinació s'hauria de tenir amb l'Ajuntament de Palma. Però sobretot allò que ens preocupa és si aquest servei d'informació i orientació en el fons vol dir una oficina d'ocupació i no ho diuen, perquè si és una oficina d'ocupació i no ho diuen és doblement greu; per una banda perquè no ho diuen. Per tant el millor de tot és dir-ho i plantejar-ho directament. Segona, si creació d'un servei d'informació i orientació no està en base a una participació d'aquells que més directament els afecta, que són els treballadors i els representants dels treballadors, i els representants de la patronal, torna a ser una altra mancança suficientment important.

Dins el segon apartat, els apartats a), b) i c) ja ens semblen molt més greus. A l'apartat a), informar el beneficiari sobre oferta i demanda i necessitats del mercat laboral. És que el Govern balear en aquests moments no té estudis de necessitats basats en la realitat d'allò que ha estat fent durant tot aquest temps, i per tant informa els beneficiaris sobre les necessitats del mercat laboral, però no tenim aquest estudi de necessitats? Realment és al beneficiari a qui s'ha d'informar de les necessitats del mercat laboral i l'instrument que posa el Govern balear, que és el Pla estratègic de formació, no es pot presentar amb un estudi previ d'aquestes necessitats territorials, sectorials, d'allò que realment ha significat una política de formació que teòricament el diputat proponent ha dit que havia estat molt positiva etcètera? Nosaltres no sabem ni coneixem que realment s'hagi creat un observatori de tots aquests temes. Llavors, com informes l'usuari si tu no tens les dades prèvies?

L'apartat d) ens pareix també com de trampa, perquè apropar el treballador al món de la formació per adequar-lo als canvis de sistemes, què és?, el treballador que s'ha d'apropar, o vol dir que s'està creant una agència de col·locació d'una manera també amb trampa? La formació és un món a part del treballador, o el treballador ha de conèixer aquesta formació i necessita aquesta formació perquè nota les seves mancances? Per a nosaltres els treballadors i les treballadores allò que volen és participar en la planificació de la formació, no que li diguin allò que teòricament s'ha d'adequar el treballador a la formació, és al contrari, la formació d'ha d'adequar a les necessitats del treballador i de la treballadora, perquè ha de conèixer una mica les necessitats de reciclatge i de millora de la seva formació. I ja el darrer paràgraf d'aquest apartat d), "perquè el treballador participi en la millora de la competitivitat de les empreses fonamentada en el desenvolupament de les capacitats en el seu paper primordial de recurs humà", ens sembla una literatura paternalista que evidentment nosaltres no podem compartir de cap manera. El treballador no és un recurs humà, és un treballador i una treballadora; no ha de participar en la millora de la competitivitat, el treballador i la treballadora vol participar a través dels seus organismes i a través dels seus instruments en la planificació, en la discussió de tot allò que fa referència al món del treball, i evidentment no amb aquesta filosofia que traspua aquest apartat d).

I finalment, és una proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari Popular al Parlament. És estrany que tot això, com a grup parlamentari que té la responsabilitat de govern, tot això no s'hagi parlat mai al Consell de la formació ocupacional d'aquí, mai no s'hagi duit a consulta dels representants dels treballadors i treballadores. No s'ha parlat ni s'ha discutit enlloc, i finalment el fet que el tercer apartat parli que aquest pla estratègic es financii a través del Govern i el Fons Social Europeu, és evident que és la fórmula adient, perquè és l'única fórmula per a aquest finançament, però allò que li voldríem demanar al Grup Parlamentari Popular -i al Govern balear si fos un altre instrument, però és una proposició no de llei- és quin grau d'execució tenen dels plans de formació anteriors, quina avaluació tenen d'aquests plans de formació. Realment el grau de compliment dels anys anteriors els duen a presentar una proposició no de llei sense cap dada estadística, sense cap instrument, sense res que ens digui que el plans de formació anteriors han estat bons, han estat dolents, quines són les necessitats en aquests moments, etcètera?

Per tant, per totes aquestes mancances, i per totes aquestes prevencions, el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida s'abstindrà; perquè sabem que de totes maneres si la proposta el grup majoritari sortirà, però ens abstenim perquè no la consideram ni un instrument adient, ni que recull les necessitats en aquests moments, i que a més consideram que en el text de la proposició no de llei hi ha suficientment trampa com per no donar-li el nostre suport. Ens estimam més l'abstenció, i a la discussió dels pressupostos del 99 discutir quina és la política que duu el Govern balear en tots aquests temes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Bover.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Compartim l'opinió de les portaveus dels grups parlamentaris, en la mesura que s'ha raonat de la necessitat i oportunitat, en paraules del Govern, d'elaborar, i complir -aquesta darrera l'he afegida jo- el pla estratègic de formació per l'ocupació. Estam contents el Grup Parlamentari Nacionalista que el Grup Parlamentari Popular hagi canviat d'opinió i dugui aquesta proposta a debat, perquè els continguts que raona en l'exposició no de llei que ha defensat el Sr. Jaén Palacios, no diuen res de nou, i no afegeix cap element nou, al contrari, redueix continguts, si analitzam les propostes que ja havíem duit a debat aquí en aquest parlament, amb iniciatives, però, dels grups que estan a l'oposició. Vostès, els del Grup Popular, votaren en contra de totes les iniciatives en aquest sentit que ja es varen proposar aquí, i concretament un moció del Grup Socialista, on en el punt 2.2 es demanava o instava el Govern, la Conselleria de Treball, a confeccionar un pla de formació per determinar accions, recursos econòmics, o sigui doblers, i el termini d'aplicació d'aquest pla. Ara ens fan pronunciar sobre si hem d'instar o no el Govern perquè elabori aquest pla, un pla estratègic de formació, quan ja n'hem parlat diferents vegades, i no ha estat mai per iniciativa del Grup Popular. Però ens alegrem que en aquest moment s'hagi madurat aquesta proposta.

Però el que crec que voldríem tots els grups de l'oposició, no és encetar encara aquest debat que vostè ha proposat, Sr. Jaén Palacios, sinó debatre ja el Pla de formació, poder debatre i no perdre més temps per les bardisses en aquest sentit. Intentarem analitzar la proposta que vostè ha defensat, com a portaveu del Grup Popular, i podem observar que al punt 1 fa referència a la inserció professional de col·lectius als quals ja es duen actuacions des del Govern balear, des de la Conselleria de Treball. Hi ha un perill, que el pla no només ha d'enumerar actuacions, que és el que prima a la proposta que vostè ha comentat, sinó que ha de valorar aquestes actuacions que ja es fan, avaluar i fer propostes de millora, perquè si no és així només es farà explícit el que es fa.

Agafaré el mateix exemple que vostè, Sr. Palacios, ha esmentat fa un momentet. Ha comentat, ha fet una passada al punt de promoció de la igualtat d'oportunitats entre homes i dones. És clar que hem de tenir present aquest punt, és lògic, hem fet feina en aquest sentit, però s'ha de fer l'anàlisi des de la perspectiva de saber quines actuacions s'han fetes fins ara en aquest sentit, quines s'incrementaran, quines es consolidaran i quines s'eliminaran; i en raó de què es farà una actuació o una altra. És des d'aquest punt de vista que s'ha de planificar qualsevol pla d'actuació, pla estratègic que dugui qualsevol govern de qualsevol administració. No només tenir en compte uns punts perquè ho demanen o ho exigeix una directiva europea, que pareix que ens dóna a entendre a l'exposició de motius de la proposta que vostè ha defensat. Sabem, tornant a l'exemple que vostè ha comentat i que jo també he agafat, que la dona, és ver, hem accedit al món laboral, en quantitat, gràcies a polítiques d'igualtat d'oportunitats, però també hem de dir, realment és així, que el salari de la dona és la vella mentida de la igualtat; ja que la discriminació salarial augmenta com més alta és la qualificació professional del treballador. Amb aquest exemple només he volgut constatar que no hi cap només un plantejament general, com vostès fan a la proposició no de llei que vostè ha defensat, sinó que s'ha d'analitzar en quin situació ens trobam a les Illes Balears d'aquests eixos que plantegen ja d'una manera més general.

Quant al punt 2 de la proposta, en relació quan parlen de la vertebració i coordinació de la formació professional, pensam -i ja hi ha fet referència la portaveu d'Esquerra Unida- que s'han d'implicar tots els àmbits institucionals que actuen a les Illes Balears, amb especial referència a consells insulars, municipis i la resta d'institucions locals, en la mesura que les seves competències sobre acció social i desenvolupament local els donen un paper més protagonista, i també ens poden donar molta informació a nivell de detectar necessitats formatives i ocupacionals, i per tant es podran elaborar d'aquesta manera, si tenim en compte totes aquestes administracions, tot l'eix administratiu que podem trobar, propostes adequades a l'entorn.

També pensam i defensam que s'ha de garantir la participació dels agents socials, però com a actors principals de tots aquests processos econòmics que condicionaran les activitats formatives, ocupacionals i també laborals. Per tant, garantir la participació dels agents socials, ampliar també a altres àmbits institucionals l'elaboració i implicació a nivell de donar continguts al Pla de formació, pensam que és bàsic perquè aquest pla toqui amb els peus en terra.

Un altre element amb què no estam d'acord tal com es planteja a la proposició no de llei, un dels punts, també està al punt 2, és la creació d'un servei d'informació i orientació tal com es planteja a la proposició. Pensam que és un poc incoherent i quasi absurd si pensam els que funcionen ja actualment només a l'illa de Mallorca: el Consell en té, Ajuntament de Palma també, Ajuntament de Calvià, Ajuntament d'Inca, Ajuntament de Marratxí, Mancomunitat del Nord, Mancomunitat del Raiguer, Fundació Deixalles, Cooperativa Jovent, Comissions Obreres, i un llarg etcètera, només a Mallorca. Ara, això sí, una de les funcions bàsiques, la que sí que exigiríem al Govern, a la Conselleria de Treball, és que tenguí la funció de coordinar aquests serveis, no crear altres serveis paral·lels, sinó un element de coordinació de tots aquests serveis que pensam que sí seria una de les tasques més bones que es podrien fer.

Per tant, li tornam a demanar, com ja li vàrem demanar quan es va debatre la interpel·lació que va defensar la Sra. Carme, del Partit Socialista, que és necessari crear i articular l'observatori permanent, no crear serveis que ja existeixen i funcionen, sinó crear l'observatori permanent de formació i ocupació com un instrument, però, per detectar i fer el seguiment d'aquestes necessitats formatives ocupacionals i laborals, i també valorar la qualitat de la formació que es dóna, no només ser un punt de referència de formació, sinó també un punt de referència per valorar la qualitat d'actuacions formatives, que és un dels elements que hem anat defensant des del nostre grup. No fer formació per fer formació, sinó perquè d'alguna manera serveixi en qualque cosa el temps que les persones estiguin en activitats formatives.

He de fer referència, jo crec, que com a portaveu del PSM ja vaig plantejar a la interpel·lació a què m'he referit fa un moment, quant als requisits s'hauria de tenir al pla de formació. Pensam que s'ha de definir el model econòmic que volem per a les Illes Balears. Repetesc exactament els punts que vaig defensar ja deu fer 8 mesos: orientar aquestes demandes formatives, tan (...) com ocupacional, en el futur que desitjam com a Illes, com a país; un estudi sobre la demanda de treball que el nostre mercat genera, per tant demanda de treball real; coordinar acció formativa ocupacional amb una col·laboració amb els agents socials, element que no figura en cap moment a la proposta, ja li ha recordat la portaveu d'Esquerra Unida; i torn a repetir, disposar d'un observatori permanent per a la formació ocupacional, i adaptar, per tant, l'oferta permanent a la demanda conjuntural.

Així pensam idò, Sr. Jaén Palacios, que podrem aconseguir orientar la formació en el treball, com un vertader instrument d'ocupació. Pensam que totes aquestes aportacions, més completes i elaborades, seran les que farem des del Grup Entesa Nacionalista quan el Govern ens presenti el Pla de formació. Per això ens abstenem al punt de la proposta, esperant participar en una millora de continguts, perquè amb aquestes propostes que vostè ha defensat, pens que el Partit Popular és que votem tots un metre vint, sense diferències, com vostè ha comentat. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Carme Garcia i Querol té la paraula.

LA SRA GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui estem aquí per debatre una proposició no de llei que el Grup Parlamentari Popular va registrar dia 25 de març de 1998, justament després d'una interpel·lació que el Grup Socialista va plantejar al conseller de Treball i Formació, relativa precisament a la manera com el Govern aplicava les polítiques de formació ocupacional a aquesta comunitat autònoma; i quatre o cinc dies després que el Grup Parlamentari Socialista registrés la moció que era conseqüència de la interpel·lació que havia presentat. Aquesta interpel·lació era de dia 19, i relativa a la política de formació, demanava, com ja han dit portaveus anteriors, en el seu punt 2.2 confeccionar un Pla de formació. És clar, si el Govern i el Partit Popular el que volia era elaborar un Pla de formació que no era el nostre, com a mínim en haguessin pogut aprovar el punt 2.2 i dir "ho començarem a fer". Però vostès ho varen rebutjar, i varen dir el que varen trobar oportú en el seu moment, i ja hi havia en aquells moments damunt la taula, quan es discutia la nostra moció, ja hi havia registrada d'entrada a la Cambra una proposició no de llei amb un títol molt pompós: Pla estratègic de formació per l'ocupació, i ara ens trobem aquí per discutir aquest pla estratègic per l'ocupació, que en la seva exposició de motius fa referència a les disposicions europees, a la cimera de Luxemburg, i també al Programa nacional de formació professional; i el portaveu del Partit Popular ha fet referència al *Plan de Empleo del Reino de España*.

Entre d'altres coses diu l'exposició de motius que respon a les necessitats socials expressades en el pacte per l'ocupació. Idò això ho haurien d'esmenar i treure, perquè el pacte per l'ocupació ja no existeix, i no existia ja el dia que es va registrar aquesta proposició no de llei, però en aquests moments menys encara. Per tant, el primer que els hauríem de recomanar és que esmenessin la seva proposició no de llei, i de l'exposició de motius llevessin que respon a les necessitats socials expressades en el pacte per l'ocupació. Però si respon a aquestes necessitats, com ja li hem dit, se suposa que les hauran pactades amb qualcú, se suposa que hauran sortit de negociacions amb els agents socials, se suposa que ho hauran parlat amb la patronal i amb els sindicats, se suposa que el que presenten aquí ja és una cosa negociada amb els agents socials; i no ho és. No ho és, perquè ni respon al pacte per l'ocupació, ni tan sols respon a pactes amb agents socials.

I dins de l'exposició de motius i de la crítica a l'exposició de motius, com ja li hem dit també, quan varen presentar el Grup Popular aquesta proposició no de llei, el Govern feia estona que funcionava amb una cosa que també pomposament va anomenar Pla Mestral de formació, i no hi ha una sola menció. No sé si és que era tan dolent, o ha anat tan malament que més val no fer-hi menció quan es presenta un pla estratègic de formació; però ja dic que crec que allò lògic, que un grup orgullós de la política que fa el Govern del seu partit, hauria de fer primer de tot menció, dient "vistos els meravellosos resultats que ha tingut el Pla Mestral de formació, nosaltres volem insistir en aquesta política, i ara en presentem un altre", que per cert, no sabem si començarà el 99, o acabarà el 2000, ni quan acabarà; i tampoc no sabem si es barrejarà amb el Pla Mestral o no es barrejarà, perquè aquí no es diu, efectivament.

El primer apartat de la proposició no de llei diu que "el Parlament insta el Govern de la Comunitat Autònoma que abans de la finalització del 98 redacti i aprovi el Pla estratègic". Home, abans de la finalització del 98, ja els ho hem dit, ara, per circumstàncies, supòs, de la vida parlamentària, arriba a novembre del 98. Si en aquests moments el Govern s'ha de posar a elaborar i redactar un pla estratègic, jo prefereixo que el termini no sigui abans del 98, perquè a veure si per córrer no el farem ben fet. Altra cosa és, com ha dit el portaveu del Grup Popular, *el Gobierno ya tenga negro sobre blanco*; és a dir que *el Gobierno, o blanco sobre negro, es decir que el Gobierno lo tiene redactado*. No, que és el que jo interpret, i si el Govern no el té redactat, senyores i senyors diputats, què feim nosaltres discutint aquí una proposició no de llei que el Partit Popular insta el Govern del Partit Popular que faci una cosa que ja hauria de tenir feta. Si no està fet, ja els dic: no comencin ara, perquè correrem per estar aprovat a 31 de desembre i tal vegada no el farem bé, per tant, anem tranquils, que no ens ve d'un mes i si el feim, el feim com toca. I com els diré després, el portin al Parlament, deixin participar els grups polítics i segur que arribarem a millorar-lo i que la solució sigui millor; i tenen també temps de pactar-lo amb els agents socials i tenen fins i tot temps, tal vegada, de crear el Consell Econòmic i Social que han presentat a les propostes de resolució de la Comunitat Autònoma, i abans, fins i tot, passar-lo per ens de participació.

Pel que fa al punt número 2 de la proposició no de llei, diu que el pla prioritàriament ha de tendir a tres punts concrets, que són: vertebració i coordinació; establir els mecanismes d'informació adequats i creació d'un servei d'informació i d'orientació. Bé, les diputades que m'han antecedit ja han posat damunt la taula quines prevencions tenien al respecte; jo només volia insistir que quan es parla de què, a dia 3 de novembre que estam avui, el PP, el Grup Popular, ha d'instar el Govern que vertebrari i coordini, home, a mi ja em sembla bastant impresentable, perquè això què vol dir, que fins ara no l'ha feta la coordinació, fins ara no ha coordinat la formació que es realitza a la nostra Comunitat Autònoma? Si ho reconeix el PP, doncs molt bé, perquè és el mateix que va dir aquesta portaveu del Grup Socialista quan va presentar la interpel·lació de formació, va dir: primer error, aquí no hi ha coordinació, cadascú presenta el curs que li ve en gana i el fa, i a més, aquesta coordinació no ve dissenyada i no ve encaminada pel propi Govern, perquè si no hi ha pla no es pot encaminar.

Pel que fa al segon punt, diu: establir els mecanismes d'informació adequats per al coneixement i difusió. Jo no sé si aquí es refereixen a publicitat, és a dir, a omplir pàgines del diari que diguin: on es poden acreditar els certificats professionals, quins són els itineraris formatius, quines són les escoles taller que hi ha? No sé si es refereixen a la publicitat o bé es refereixen a fer d'intermediaris en el mercat de treball. Si es refereixen a fer d'intermediaris en el mercat de treball, jo els dic el mateix que els han dit i que ja els he dit abans, el primer, començar la casa pels fonaments; els fonaments és l'agència pública d'educació. A partir d'aquí ja farem d'intermediaris en el mercat de treball. I la creació d'un servei d'informació i d'orientació, que igualment hauria d'estar inclòs, per a nosaltres, dins l'agència pública d'ocupació.

Però és que, a més, aquestes prioritats que vostès estableixen, que han d'estar dins el pla estratègic de formació, no tenen res a veure amb l'exposició de motius del davant; perquè la primera prioritat hauria de ser -clar que és per això que nosaltres la vàrem presentar- la que nosaltres posàvem a la nostra proposició no de llei, no es pot començar un pla si no es té diagnòsi. Vostès saben quanta gent està pendent de formació? Vostès saben quants empresaris demanen determinades formacions per incorporar als llocs de feina de les seves empreses? Vostès saben quin tipus de formació és això? Ho tenen escrit? Saben quants llocs de feina significa? Saben a quins sectors? Idò, si ho saben, quan els ho demanam ens ho contestin, i si no ho saben han de començar per saber què, on i com estam i quina gent necessita formació, quina formació es necessita i quina gent es necessita; és a dir, elaborar les diagnòsis de necessitats de formació. Aquest hauria el punt número 2, no el que hi ha escrit, aquest hauria de ser el punt número 2 si fos un pla estratègic de formació o que el volguessin elaborar.

S'ha de determinar, el primer és dir: el Parlament insta el Govern que determini els objectius, les accions, els doblers i amb quin termini els durà a terme. Un pla estratègic de formació, si el Grup Popular vol instar el Govern de la Comunitat Autònoma que faci un pla estratègic de formació que l'insti que ho redacti abans del desembre si volen, jo ja els dic que és un poc arriscat; però també que li digui que el presenti amb totes les coses que són necessàries perquè de veritat això sigui un pla.

Que el remeti al Parlament, però que el remeti cada any i que ens passi comptes el Govern cada any de com executa el pla, de quins recursos gasta, de com es gasten i quina rendibilitat social tenen aquests recursos.

I que es coordinin entre els agents socials i econòmics garantint la participació dels mateixos en l'elaboració d'objectius i polítiques a desenvolupar. Això, evidentment, ja els ho he dit abans, vostès no ho podien escriure perquè no ho han executat i per tant no ho podien posar de cap de les maneres.

I fins i tot li hauria de demanar el Grup Popular que comenci el Govern per complir totes les directrius i tots els mecanismes legals que estan escrits al Decret 174 i que el propi Govern incompleix, i que és un decret que fins ara se'ns ha dit que era el Pla Mestral, aquell decret era el Pla Mestral, que era l'únic pla de formació que hi havia vigent en aquesta Comunitat Autònoma fins aquests moments.

El portaveu del Grup Popular ens ha dit: *nosotros ya lo hemos hablado con el Gobierno*. Home, és que si el Grup Popular no parla amb el Govern ja em diran vostès com anam, no? Em sembla molt bé que el Grup Popular ja ho hagi parlat amb el Govern i per tant el que em ve a dir és que *como ya lo hemos hablado*, ara presentam una proposició no de llei que nosaltres ja sabem que ells ja posen en marxa o que estam d'acord; però això és obvi, perquè nosaltres ja suposàvem que si el Grup Popular presenta una iniciativa en aquesta cambra és perquè abans ho ha xerrat amb el Govern.

Nosaltres, com els grups que m'han precedit anteriorment, votarem abstenció a aquesta proposició no de llei. Si fóssim vostès, si fóssim el Grup Popular els diríem: no es la nostra política, no és el moment adequat i el Govern ja ho fa. Però com que no som vostès, els diré que aquesta proposició no de llei és curta; en molts d'aspectes recull obvietats i en altres indeterminacions, i que, per a nosaltres, no és un pla i sobretot tampoc no és un pla estratègic. El que el Grup Socialista vol que duguin en aquesta cambra, però no per informar-nos, que el Sr. Conseller vengui un dia, com va venir el Sr. Matas quan era Conseller d'Economia a presentar el Pla Mestral, que jo crec que ha estat el desplegament tècnic més gros que hi ha hagut en aquesta cambra -diapositives, teles, bé, no sé quantes coses- per explicar-nos el Pla Mestral; no volem que ens ho expliqui així, no, aquesta cambra volem que la facin servir pel que l'han de fer servir: volem que duguin un pla d'ocupació, que a més pensi en la formació, tengui inclosa la formació ocupacional, i volem que el duguin a aquesta cambra per a la seva aprovació, no per a la informació.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Jaén, té vostè la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias Sr. Presidente, señoras y señores diputados. He estado muy atento a todas las intervenciones de los portavoces y he tomado un sin fin de notas, a las cuales ya sé de antemano que no voy a poder contestar, no voy a poder contestar porque son tantas que voy a intentar resumir y espero que sepan disculpar si en algún momento no contesto a alguna de las cuestiones que habían planteado. Agradezco el tono del debate, yo creo que en algunos momentos ha salido del objeto de la proposición no de ley, pero en fin, me parece que han hecho una exposición desde su punto de vista que yo respeto.

Hay algunas cuestiones coincidentes, la primera por ejemplo, la participación de los agentes sociales, la ha planteado la portavoz del Grupo de Izquierda Unida y creo que también del Grupo Nacionalista y del Grupo Parlamentario Socialista. Yo creo que al final de mi intervención lo he dicho claramente, que el Gobierno, antes de aprobar el plan en el Consejo de Gobierno, lo presentará ante el Consejo de Formación; y en el Consejo de Formación, que creo que he dicho que es un organismo plural, están presentes los agentes sociales. Por tanto, vamos a esperar que se cumplan los trámites, esos plazos, para que realmente puedan opinar. Yo tampoco aventuraría otras muchas cosas que ustedes dicen aquí sobre el plan porque creo que ya intentan prácticamente, bueno, pues hacer una crítica sobre él, cuando en realidad lo que presentamos es muy sencillo: hagan ustedes un plan, se cree un servicio de información y orientación y, en definitiva, eso es lo que nosotros queremos con un apartado que añadimos en el punto tercero, sobre el cual también se han referido, de que la financiación vaya de una cierta manera. Yo creo que son cosas, yo les agradezco la abstención, yo la interpreto como una abstención positiva hacia esta propuesta, pero, en definitiva, la concepción que hay de esto creo que todos la compartimos de su necesidad.

Han venido otras cuestiones al debate: ¿cuál es el grado de ejecución de planes anteriores? Mire, yo creo que no es el momento ahora de discutir eso; si el Pla Mestral, al que ustedes le han puesto reparos, entienden que ha tenido alguna cuestión que puede ser discutida, debatida, hagan una propuesta en ese sentido, pero no me saquen aquí a debate un tema que yo creo que no era el momento de traerlo a colación.

Desde el PSM se nos dice que hemos cambiado de opinión. No, no, no hemos cambiado de opinión, yo, por circunstancias personales, que soy (...), que me dedico al tema de la orientación, no he cambiado de opinión, ni el grupo tampoco, el grupo mantiene la opinión a este particular que siempre ha defendido. Y lo que lamento es que en un asunto de esta envergadura en el que los grandes principios todos podemos compartirlos, pues no se sumen ustedes con su voto a esta propuesta, porque, en definitiva, la discusión vendrá después, cuando el plan esté hecho y hagamos algunas, yo no sé si el Gobierno lo tramitará por el artículo 170.2, me parece, y hará una comunicación y luego harán unas resoluciones y vendrán a pleno, no lo sé, creo que ese es el momento de discutir las cosas, pero ahora avanzar otras cuestiones me parece un poco prematuro.

Hay una referencia también al tiempo que se ha hecho de la proposición no de ley cuando se presentó, pues el tiempo era el que era, era el mes de marzo, en aquel momento, en la primavera florida pues hablamos con el Gobierno y nos pareció que a raíz de la cumbre de Luxemburgo y del Plan de Empleo del Reino de España la orientación de este tema era otra y, por tanto, nos pareció de consuno que la actuación era importante, y por eso se hizo allá. El Gobierno, ya lo he adelantado, tiene esa intención de que se discuta aquí y de que reciba los parabienes de los grupos parlamentarios, de los agentes sociales y de cuantas personas tengan algo que decir en una cuestión de esta relevancia.

Yo he cogido otras muchas notas, a las cuales no me voy a referir, de *si mostram el llautó o mostram el llautó*, y todo esto, no, no se preocupen, es decir nuestra orientación es la que es; es una proposición yo creo que muy aséptica, porque podemos compartirla todos. Yo sí lo que lamento es que a veces pues estas actuaciones me recuerdan un poco un adagio latino que seguramente ustedes conocen y es que *fortis imaginatio procurat o generat causum*, es decir, una imaginación desbordada, podríamos decir, produce el hecho. Y a veces pues esto se ha visto en la historia, se ha relatado muchas veces como por ejemplo una persona, como el Rey Cipo, esto lo cita Montaigne en sus ensayos, pues después de ver una corrida de toros soñó toda la noche que tenía cuernos y al levantarse por la mañana tenía cuernos reales; en los dos sentidos, eran cuernos ciertos y además reales, por la condición de Rey. Y bueno, es decir, ustedes ya están poniendo que las cosas se produzcan así. Yo creo que en este caso su fuerte imaginación *non generat causum*, es decir, no va a producirse eso. Por tanto, vamos a esperar que venga el plan y no lo descalifiquen ya, porque lo que presentamos es muy sencillo.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part d'Esquerra Unida, Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÀS i ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Jaén Palacios, no és un problema que li donem o no li donem suport per allò que ens ho creguem, és que quan vostè parla de què amb la proposició no de llei el Grup Parlamentari Popular insta el Govern balear que abans d'acabar el 98 presenti el pla estratègic de formació, i estam a dia 3 de novembre i aquest Parlament no coneix l'esborrany, i vostè ens diu a la rèplica: és que abans d'anar al Consell de Govern anirà a participació dels agents socials i econòmics; coneixent així com va el Govern, que sense que l'insti el seu grup parlamentari presenta plans a aquest Parlament i no els ha participat ni els ha consultat, per què a dia 3 de novembre hem de pensar que abans del 31 de desembre hauran consultat, hauran duit a la Mesa, al Consell de Formació Ocupacional i, a més a més, estarà fet el pla estratègic abans del desembre del 98? Bé, idè, si és així ens ho plantegin d'una altra manera, el Govern presenti ja directament al Parlament el pla estratègic i ja podrem conèixer amb quins termes el Govern pensa dur la seva política d'ocupació.

I després, quan parla que no parlem del grau d'execució dels anteriors plans, és que a l'hora de demanar un pla nou sempre, almanco des d'Esquerra Unida, demanam una avaluació d'allò que s'ha fet.

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor. Guardin silenci. Continui Sra. Diputada.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

I aquesta avaluació d'allò fet és necessari per a un diagnòstic i per saber les necessitats a les quals es vol encarar. Si no tenen tot això fet, com pot comprendre un pla estratègic sense participació encara ens dona més recels.

I al final, Sr. Diputat, allò de la imaginació i totes aquestes coses que ens conta i que ens agrada tant escoltar, francament, creu que amb el tema que tractam d'un pla estratègic de formació es pot plantejar si aquest Govern no ha presentat aquí, ni pensa presentar, un pla d'ocupació, ni una política realment preocupada per aquest tema i comencen la casa per les finestres, com ha dit una altra diputada? Pensa que hem de pensar en totes aquestes "floritures" parlamentàries que ens agrada tant escoltar però que no tenen cap contingut? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista, té vostè la paraula, Sra. Bover.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Dir-li, Sr. Jaén Palacios, que quan hem demanat nosaltres la participació dels agents socials en l'elaboració del pla és perquè pensam que és diferent que el Govern, la Conselleria de Treball plantegi als agents socials, al Consell de Formació, com vostè ha plantejat, el pla elaborat, (...) es puguin fer aportacions, el que ja des d'un inici els eixos bàsics d'aquest pla es puguin consensuar i fer feina conjuntament; una. Pens que són punts de partida diferents i que d'aquesta manera dona possibilitat a un major consens entre tots, Consell de Formació, a més dels grups parlamentaris, si es tenen en compte ja aquests elements.

Dir-li també que no hem desclassificat cap pla en cap moment, el que hem fet ha estat partir dels punts de treball que vostè ha defensat com a portaveu del grup parlamentari, i a partir d'aquí hi ha hagut un debat; un debat que jo crec que nosaltres, com a Grup Nacionalista-PSM, -parl amb el Sr. Jaén Palacios, no amb el Sr. Ramis- que com a Grup Parlamentari Nacionalista el que hem fet ha estat donar uns continguts positius que pensam que, des de la gestió que duim a altres àrees, des de també el punt de referència que volem arribar a un consens en aquest tema, pensam que és necessari fer feina. Participació també, per tant, com a grups polítics, participació també d'altres administracions, que han estat aquests elements que nosaltres hem demanat a la proposta que hem duit o al debat que hem intentat dur amb vostè.

Ens sumam també a les paraules que ha dit de la portaveu, l'abstenció del nostre grup és una abstenció en positiu. Pensam fer feina en aquest sentit, com totes les tasques que duim en aquest Parlament pensam que és feina en positiu. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista, Sra. Carme García Querol.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Intentaré contestar les tres coses que ens ha dit el Sr. Portaveu del PP, el Sr. Jaén: *No tengan tanta prisa, esperen que el Gobierno ya se encargará de la participación; el Gobierno, antes de aprobar el plan, lo presentará ante el Consejo de Formación.* Efectivament, *lo presentará*, que vol dir: *aquí ustedes, aquí el plan.* Això no és participació, Sr. Jaén, que jo sàpiga; que jo sàpiga això no vol dir participació, i això no és el que nosaltres li reclamam. De fet el Govern, de fet el Sr. Matas, ja ho va fer el seu dia amb el Pla Mestral, va anar al Consell de Formació, aquesta diputada va demanar les actes i les actes ho diuen perfectament: *el Sr. Matas presenta el plan, acabado de presentar se levanta la sesión.* Idò, i això és participació? Almanco, no ho és per al nostre grup.

El que li demanàvem és que abans de redactar el pla s'escoltàs i es deixàs participar en la redacció d'aquest pla als agents socials, que tenen molt a dir. Per què el Pla Mestral no és un tema d'avui? Jo no ho entenc, si el Govern té un Pla Mestral aprovat, que no ho té, però posem per cas que ho tengués, com diu, un Pla Mestral aprovat, home, el lògic és que quan el Grup Popular presenta que el Govern faci un altre pla de formació els grups de l'oposició li diguem: *oiga, ¿y usted lo otro cómo lo tiene?* I li diguem: escoltin, vostè primer ens hauria de passar comptes del pla que diu que va aprovar l'any 97, que no el va aprovar perquè no existeix, és un decret, no un Pla Mestral, no un pla de formació, i per tant és el seu moment i el seu dia d'introduir el tema del Pla Mestral; quan el Partit Popular ens presenta una proposició no de llei de formació ocupacional.

I no imaginam els grups de l'oposició, no desqualificam el pla, ni posam en dubte les intencions que hi ha darrera, nosaltres només llegim, llegim el que vostès han proposat. I aquí diu: vertebració i coordinació; l'únic que els hem dit, vertebració i coordinació ja ho haurien de fer, si ara ho proposen a final de legislatura és que no l'han feta en tots els anys anteriors la coordinació. Establiment de mecanismes d'informació, també jo haurien de fer, però en tot cas en un altre marc que no es dissenya aquí, que no es diu aquí. I igual per a la creació del servei d'informació i d'orientació.

I per últim, Sr. President, el vot d'abstenció del Grup Socialista no és un vot en positiu, és un vot dient nosaltres no li podem votar en contra, estam a favor que es faci un pla estratègic de formació; però tampoc no li podem votar a favor una redacció que està plena d'obvietats i d'indeterminacions. Per tant, presentem un pla d'ocupació a la cambra, a debat de la cambra, i tindrà tota la col·laboració del Grup Socialista perquè aquest pla d'ocupació tiri endavant. El que ara votam només es mereix una abstenció. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Conclòs el debat, passam a la votació d'aquesta proposició no de llei.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies.

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions? Moltes gràcies.

Vots a favor: 31; cap en contra; 27 abstencions. Queda aprovada aquesta proposició no de llei.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 2386/98, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació de la Llei 6/97, de 8 de juliol, de sòl rústic de les Illes Balears.

I passam a la següent proposició no de llei, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació de la Llei 6/1997, de 8 de juliol, de sòl rústic de les Illes Balears. Sr. Triay, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, Sr. President, voldria fer constar un error a la redacció de la proposició no de llei, que és afegir dues paraules, i per tant, com que la proposició no de llei és molt curta, llegiré quin és el text que realment volem sotmetre a debat:

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Triay. De qualsevol manera, deman als serveis de la cambra que s'imprimeixi també la proposició no de llei en el *Diari de Sessions* tal com vendrà ressenyada per la precisió que faci el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Bé, "El Govern emetrà, a la màxima brevetat possible, un projecte de modificació de la Llei 6/1997, de 8 de juliol, de sòl rústic de les Illes Balears, prohibint les parcel·lacions urbanístiques dins el sòl rústic comú i sòl rústic protegit de les Illes Balears".

El mes de juliol de l'any passat, fa setze mesos, aquesta cambra va aprovar una llei, la de sòl rústic, que ha contribuït a accelerar un procés que existia ja amb anterioritat, però que aquesta llei ha donat carta de naturalesa, que és el procés d'accelerada i continuada parcel·lació del sòl rústic de les Illes Balears i, en particular, de l'illa de Mallorca. Una parcel·lació que sempre té per objecte posar parcel·les en el mercat immobiliari i posar-les, a més, com a parcel·les edificables, d'acord amb la pròpia regulació de la Llei del sòl rústic. En els darrers mesos s'han produït intents de parcel·lació múltiples, a molts de municipis de Mallorca, a moltes grans propietats. Alguns d'aquests processos han estat frustrats bé per l'acció ràpida municipal o bé per l'acció insular, quan era possible, o pels informes demanats al Consell de Mallorca. Però, durant els darrers mesos hem vist com a les basses d'Andratx, que és àrea natural d'especial interès, es produïa una parcel·lació; com s'intentava a Cala Petita i (...) a Manacor; a Son Palou a Alaró; a Sa Carrossa d'Artà; al Bell Puig d'Artà, que, a més, també és àrea natural d'especial interès; a Felanitx a Ca'n Alou, Anei i Arip; a Santanyí a Son Alegre, aquesta aturada pel propi ajuntament amb una acció de suspensió de llicències de segregació; a Son Lladó a Campos; a Morell a Pollença; a Muleta Gran a Sóller, Anei i Arip, aturada per acció municipal en la seva revisió del pla general; a Son Bunyola de Banyalbufar, també aturada per l'actuació municipal de revisió de les normes subsidiàries; a Sa Pedrissa de Deià, àrea natural d'especial interès; a Cala Falcó a Manacor; a Son Morell a Muro; a Son Joan Arnau de Lloret; a Ca'n Manresa a Ses Salines; al Corral d'En Serra a Santa Margalida; a Son Fuster a Selva; a Montblanc de Maria; a Vinagrella de Llubí; a Banyols d'Alaró; etc. Una llarga llista d'actuacions, de parcel·lacions de grans finques, de grans propietats rústiques, per convertir-les en parcel·les edificables d'acord amb la Llei del sòl rústic.

Diversos ajuntaments han pres mesures, com he dit, i n'he citat ja alguns, voldria afegir que Santanyí suspèn llicències de segregació per tractar de cercar una solució a aquestes parcel·lacions massives de sòl rústic; a Capdepera es pren una decisió similar; i a Banyalbufar i a Sóller, com a mínim, prenen decisions de planejament que impedeixen aquest tipus d'actuacions.

Si a això hi afegim una cosa que sabem, però que avui la tenim als mitjans de comunicació i que per tant coincideix molt bé amb aquest debat, i és que 250.000 alemanys pensen comprar una casa a Mallorca i que d'aquests 100.000 ja ho tenen totalment decidit a un termini curt i immediat, segons un estudi d'una institució hipotecària, que deu ser una gran caixa d'estalvis, que es diu -si no ho pronuncio bé em perdonin- *Landesbausparkasse Württemberg*, doncs resulta que estam davant un problema realment greu de processos de parcel·lació amb vistes a l'edificació de cada parcel·la; que si hem de dir la veritat, es correspon molt bé, aquest procés que succeeix, amb allò que diu el preàmbul de la Llei del sòl rústic que va aprovar aquest Parlament, que diu que els terrenys que constitueixen el sòl rústic -i aquí comença, cita textual- són objecte d'un procés creixent de substitució de les activitats tradicionals per altres que basades en els usos turístics, residencials i de serveis incideixen de manera important sobre la seva naturalesa i característiques, desvirtuant-ne elements essencials i atemptant contra un dels principals actius de futur de què disposa aquesta comunitat. Què bé ho diu el preàmbul de la Llei de sòl rústic, el que passa; llàstima que després les decisions i l'articulat i les determinacions de la llei no donin solució a aquest problema, que també queda detectat.

Perquè també vull recordar que aquesta mateixa Llei del sòl rústic diu també, quan a l'article segon estableix quin és el concepte de sòl rústic, quan diu que constitueixen el sòl rústic els terrenys la funció dels quals determina que es preservin dels processos de desenvolupament urbanístic i que es protegeixin els elements d'identitat que els caracteritzen. O bé, també, quan diu que el sòl rústic no es podrà destinar a altres activitats que les relacionades amb l'ús i explotació racional dels recursos naturals i l'execució i ús i manteniment de les infraestructures públiques. Per tant, això està ben dit a la llei, està expressat, però, simultàniament, hem de dir que la llei no aporta els instruments per impedir la parcel·lació sistemàtica del sòl rústic, amb parcel·les que compleixin la Llei d'espais naturals, en el seu cas, 30.000 o 200.000 en el cas de Mallorca o Menorca, o de la pròpia Llei del sòl rústic, 14.000 metres a Mallorca i a Menorca; o 7.000 a Eivissa, o 6.000 a Formentera.

El Sr. Gabriel de Oleza, que és un jurista que no té cap apriorisme d'esquerres, que és el Lletrat en cap del Consell de Mallorca, a un treball que va publicar a la revista *La Llei de Catalunya i Balears*, revista jurídica general i de jurisprudència, va publicar un treball d'anàlisi sobre la Llei del sòl rústic de les Illes Balears, això era el mes d'octubre de l'any 97, o sigui quan la llei feia uns mesos que s'havia publicat, i diu unes coses que són realment interessants, dient-ho qui ho diu, precisament, diu: que la filosofia que inspira la norma autonòmica s'aparta subtilment de la lletra i l'esperit de la norma estatal i de la jurisprudència que s'ha anat produint sobre la mateixa, el sòl no urbanitzable estatal de tenir un contingut edificatori clarament negatiu es converteix a Balears en un sòl rústic de signe positiu. O sigui, quan la filosofia general de la Llei del sòl rústic és que l'habitatge unifamiliar passa de ser un ús excepcional a ser un dret del propietari.

I clar, la conseqüència immediata, la coherència interna de la llei, que la té en la seva articulació encara que no la tenguí entre les seves declaracions i les seves determinacions, clar, suposa que per facilitar aquest aprofitament immobiliari, aquest aprofitament edificatori que es dona com a dret dels propietaris en funció de la seva parcel·la mínima, suposa la supressió o du inherent la supressió de qualsevol referència a les parcel·lacions urbanístiques i a la seva prohibició; que havia estat una constant fins a aquell moment de tota la legislació estatal. De manera que la segregació sistemàtica del sòl rústic a partir d'aquest moment tenguí llum verda permanent.

Les parcel·lacions urbanístiques en sòl no urbanitzable estan prohibides, estaven prohibides a la Llei estatal del sòl del 1976, a la Llei estatal del sòl del 1992; ha estat reconeguda la seva constitucionalitat, aquestes limitacions del sòl no urbanitzable, a la Sentència del Tribunal Constitucional del 1997, que declara inconstitucional gran part de la Llei del 1992, però no aquestes limitacions en el sòl no urbanitzable. És més, la pròpia llei, que podríem dir, per qualificar-la, Llei Aznar, la Llei del sòl que ha fet el Govern del Partit Popular a l'any 1998, també manté aquesta prohibició de parcel·lacions urbanístiques en el sòl no urbanitzable.

Però la Llei del sòl rústic de les Illes Balears no en fa cap menció, estableix, sí, això sí, la llicència municipal de segregació, però res diu sobre quins requisits, quins criteris han d'acomplir les segregacions per poder ser aprovades, perquè se'ls pugui donar aquesta llicència municipal de segregacions, perquè puguin ser aprovades pels ajuntaments. De vegades es diu, ho hauran sentit els que estan dins aquest món de l'aplicació del dret urbanístic, que realment això s'ha d'interpretar en el sentit que l'edificació, l'habitatge unifamiliar, es regula d'acord amb la Llei del sòl rústic de les Illes Balears i que la segregació de propietats s'ha de regular per la legislació agrària. Però també hem de tenir en compte que la legislació agrària balear, la legislació agrària d'aquesta Comunitat Autònoma no existeix. I que, per tant, l'única regulació que hi ha en aquest sentit són les velles lleis estatals que unes fan referència a les anteriors, unes a les anteriors, de disposició transitòria en disposició transitòria ens duen, ni més ni manco, que a l'any 1958 quan aquell Ministre Cánovas va aprovar una ordre ministerial que establia que *la parcela mínima de cultivo* a Balears són 15.000 m² en secà i 2.000 m² en regadiu; perquè des del 1958 cap aquí ningú no ha donat ni una passa per resoldre aquesta qüestió.

Però la qüestió que realment els ajuntaments no saben resoldre, no saben resoldre jurídicament, i per tant es veuen obligats a resoldre-la políticament, o sigui, per raons d'oportunitat, és la següent: una segregació rústica que compleixi les parcel·les mínimes de la Llei del sòl rústic o que compleixi les parcel·les mínimes de les àrees de la Llei d'espais naturals, a les àrees que hi siguin afectades, ¿és una parcel·lació urbanística sí o no? Està prohibit, deman i es demanen els ajuntaments que reben els expedients i que han de donar llicència de segregació, està prohibit o no segregar, parcel·lar a 14.000 metres en el sòl rústic comú, a Mallorca, per exemple; a 30.000 metres a les àrees rurals d'interès paisatgístic; a 200.000 metres a l'àrea natural d'especial interès en el cas que els planejaments no exigeixin més, no siguin més restrictius?

El Sr. Oleza, em permetin que el torni a citar, perquè crec que fa una bona exposició en aquest treball, que casualment ha arribat a les meves mans, perquè és una revista que jo habitualment no reb, diu: una aplicació massiva de les possibilitats positives de construcció en sòl rústic comú evocaria la figura de la macrourbanització insular, amb indubtables repercussions no tan sols ambientals sinó també econòmiques. Aquesta és la valoració que fa el Sr. Oleza de l'aplicació de la Llei del sòl rústic, en el cas de les Illes Balears, la llei autonòmica.

Els serveis jurídics del Govern, en concret el Sr. Fiol Ramonell, mantenen que la llei estatal prohibeix les urbanitzacions, les parcel·lacions urbanístiques en sòl no urbanitzable i que per tant estan prohibides per sí mateix a les Illes Balears. Bé, però el mateix Sr. Fiol Ramonell, a la seva nota jurídica, ell mateix afegeix al final del dictamen: altra cosa és que hi hagi una innegable dificultat a l'hora de definir què és una parcel·lació urbanística.

El Tribunal Constitucional, a la seva Sentència del 97, una sentència molt important perquè és la sentència que anul·la gran part de la Llei del 1992, però que a la vegada serveix per confirmar aquests aspectes que considera plenament constitucionals, diu: La prohibició d'edificar en sòl no urbanitzable encaixa dins les condicions bàsiques de la propietat urbana. També diu: una limitació general sobre la facultat de disposició de la propietat del sòl és congruent amb la seva destinació -es refereix al sòl no urbanitzable- i un complement necessari i coherent amb el principi general de la no edificabilitat en el sòl no urbanitzable. Aquesta és la doctrina del Tribunal Constitucional que avala aquesta prohibició a la legislació bàsica de l'Estat de les parcel·lacions urbanístiques en sòl rústic.

Però, com deia, la llei, i així ho recull exactament, quan parla dels drets dels propietaris en sòl no urbanitzable, la llei estatal, la Llei 6/1998, en el seu article 20, quan diu clarament que en el sòl no urbanitzable queden prohibides les parcel·lacions urbanístiques, sense que en cap cas es puguin efectuar divisions, segregacions o fraccionaments de qualsevol tipus en contra del disposat a la legislació agrària forestal o de similar naturalesa.

Per tant, aquest és el problema que tenim avui aquí plantejat, una legislació estatal que prohibeix unes coses, una legislació autonòmica que no en parla i que, a més, no dona mecanismes per poder fer efectiva aquesta prohibició que la llei estatal estableix. I com per tant, nosaltres considerem que, com a conseqüència d'haver donat un dret generalitzat a edificar en el sòl no urbanitzable, com a conseqüència d'això, se n'ha derivat un dret generalitzat a parcel·lar aquest sòl no urbanitzable per poder-lo edificar.

Per tant, senyores i senyors diputats, la segregació sistemàtica, la parcel·lació urbanística en sòl rústic és un frau de llei contra l'esperit, les declaracions de la llei balear del sòl rústic i contra la legislació del sòl bàsica de l'Estat, però un frau de llei que està permès per la pròpia llei balear del sòl rústic. Per això considerem que és necessari modificar aquesta llei i que criteris restrictius i que hi hagi instruments des de la pròpia llei i criteris restrictius perquè els ajuntaments, en l'exercici de les funcions que la llei els dona, puguin defensar els valors generals que una segregació sistemàtica i posterior edificació de cada parcel·la desnaturalitza i destrueix.

Hi ha presentada una esmena a aquesta proposició no de llei per part d'Esquerra Unida. Voldria dir que no assumim aquesta esmena i que no assumim aquesta esmena sense entrar en el seu contingut, el seu contingut sabem que és part d'una moció que Esquerra Unida té presentada i que s'havia de veure la pròxima setmana, però que per raons de calendari es veurà l'altra, i que per tant serà, creim, un moment oportú per conèixer les propostes d'Esquerra Unida des de la seva pròpia posició i des de les seves pròpies propostes.

Per altra part, la nostra proposició no de llei fa un plantejament limitat a la segregació del sòl rústic, no un plantejament general quant al contingut ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Triay, per favor.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

d'aquesta llei. I per tant, ja acab en aquest instant, i gràcies Sr. President, dir que nosaltres no assumim aquesta esmena, no la incorporam i per tant esperam posicionar-nos sobre el seu contingut en el debat de la moció sobre ordenació territorial. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, ja hi ha hagut un posicionament per part del grup proponent; vol fer la defensa de la seva esmena o vol intervenir en el torn del seu grup? Té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Evidentment, aprofitaré aquest torn per posicionar-me sobre la proposició no de llei del Grup Parlamentari Socialista i a més, a veure si intent convèncer-lo que accepti la nostra esmena, ja que sembla que sense haver-nos escoltat ja havia decidit no acceptar-la.

Això evidentment, aquesta esmena, no és que formi part d'una moció, aquesta esmena forma part d'una política que és la política que té Esquerra Unida respecte del sòl rústic, i el tema del sòl rústic s'ha de veure en la seva globalitat. La situació del sòl rústic a les Illes Balears, particularment a Mallorca i a Eivissa, menys a Menorca, és una situació dramàtica, és una situació d'espècie en perill d'extinció; és una situació de progressiva urbanització del sòl rústic. I la Llei del sòl rústic de l'any 97 del Govern, presentada pel Partit Popular, pel Govern del Partit Popular, no fa sinó regular aquest procés d'urbanització del sòl rústic i de cap manera d'aturar aquest procés, és una llei de regulació.

I a més està mal feta, crec que les nostres paraules en el debat de la llei, varen ser que era una llei per a la urbanització del sòl rústic, és a dir, de regulació de la urbanització del sòl rústic, una llei tan mal feta que fins i tot obre la porta a la versió més, diguéssim, pornogràfica d'aquest procés d'urbanització, que és efectivament la parcel·lació urbanística. La parcel·lació urbanística, que és allò al que fa referència la proposició no de llei del Grup Parlamentari Socialista, és efectivament la manera més descarada d'atemptar contra l'esperit i la lletra del que és el sòl rústic; perquè, en definitiva, el desnaturalitza per complet i d'una manera sistemàtica, és a dir, fabricació en sèrie, d'una manera industrial, per dir-ho així, la parcel·lació en sòl rústic el que fa és desvirtuar el seu ús i dedicar-lo a ús residencial. Tant és així que, com molt bé ha recordat el Sr. Triay, la legislació sobre el sòl, llevat d'aquesta malaurada Llei del sòl rústic de les Illes Balears, 6/1997, la legislació estatal sobre sòl rústic, les successives disposicions, inclosa aquesta darrera Llei 6/1998, ha prohibit taxativament la parcel·lació del sòl rústic. És un autèntic contrasentit perquè és parcel·lació urbanística del sòl rústic.

Fins i tot, en aquest moment es planteja una espècie de problema jurídic respecte a si efectivament aquestes parcel·lacions que es duen a terme són o no són legals; perquè, per una banda, entren dins el forat que planteja la Llei del sòl rústic de les Illes Balears, però, per una altra banda, entren en contradicció amb aquesta disposició legal estatal. En qualsevol cas, el problema no és jurídic, el problema és polític, de si tenim un Govern i tenim un Parlament que la seva majoria és conscient o no que les parcel·lacions en sòl rústic és una figura absolutament impresentable, una figura absolutament inassumible, especialment a un territori com les Illes Balears.

Tant és així que fins i tot el Govern sembla que ha plantejat la possibilitat d'afrontar el tema a través d'una disposició reglamentària, això ha sortit una mica pels mitjans de comunicació. Vàrem intentar que el Sr. Ramis fos explícit sobre aquest tema a la interpel·lació de la setmana passada, no vàrem treure ni un fil d'aquesta qüestió, però hagués estat important que ens hagués dit si, efectivament, pensa fer un reglament de desenvolupament de la Llei de sòl rústic en aquest sentit, no ens va dir. Jo no sé si també s'espera a fer l'anunci que ara tothom que tenguí parcel·lacions en marxa les dugui als ajuntaments i quan ja tots els amics hagin fet el negoci, llavors dur la norma al Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma, no sé si estarem davant una operació semblant a la famosa llei de contramortària urbanística, supòs que van per aquí les coses. En qualsevol cas, el cert és que efectivament tenim una llei que no respon a aquesta qüestió i el que proposa el Grup Parlamentari Socialista ens sembla molt assenyat, és a dir, instar el Govern a modificar la llei, de tal manera que no siguin possibles les parcel·lacions.

Dit això, s'ha de començar a dir més coses; dit això, s'ha de dir que és difícil evitar que es produeixin parcel·lacions que a la llarga no derivin en una edificació d'aquestes parcel·les i que sortegin fins i tot els entrebancs legals que s'han posat. Però s'ha de dir també, des del nostre punt de vista, el problema del sòl rústic no es limita al que es derivi d'un procés de parcel·lació urbanística, que, com hem dit abans, és la versió més "porno" de la qüestió, ve derivada d'un ús progressiu, d'una pressió extraordinària que pateix el sòl rústic de cara a la seva utilització com a ús residencial. I això és tan així que a les famoses Directrius d'Ordenació Territorial es parla que els darrers anys la mitjana d'edificació en el sòl rústic de l'illa de Mallorca, cito en concret, és entre 2.000 i 2.500 habitatges anuals, alguns fruit de parcel·lacions; la majoria no, alguns legals, la majoria no. En qualsevol cas, tenim un procés absolutament desastrós perquè això significa una pressió, una acumulació de l'ús residencial del sòl rústic absolutament intolerable. Aquest ús residencial del sòl rústic significa impactes paisatgístics, evidentment, però significa també impactes mediambientals, això vol dir xarxes d'electricitat, això vol dir aigües brutes que són vessades en el sòl rústic. I això vol dir, naturalment, produccions de fems que es poden més o manco recollir bé, normalment malament, en definitiva un impacte mediambiental importantíssim.

I també hi ha una mala regulació del tema dels interessos socials o dels interessos generals en la nomenclatura de la nova llei que, en definitiva, fan que les comissions insulars d'urbanisme no tenguin uns criteris clars i restrictius a l'hora de donar interessos generals. L'interès general només s'ha de donar quan efectivament hi hagi un interès general, és a dir, no exclusivament un interès lucratiu d'un particular i quan efectivament es demostrï que aquella activitat només es pot donar en sòl rústic.

És cert que a través d'una disposició legal és difícil ferar absolutament aquesta qüestió, fins i tot a través d'una disposició de caràcter reglamentari; però el que nosaltres pensam és que la Llei del sòl rústic s'ha de modificar en el sentit que diu el Grup Parlamentari Socialista i que és imprescindible fer-ho també en el sentit d'eliminar la seva utilització per a ús residencial, la seva progressiva utilització per a ús residencial, llevat naturalment d'aquells casos on aquesta construcció d'un habitatge estigui indissociablement lligada a l'explotació agrícola o ramadera del sòl rústic, que en aquest cas és evident que estaria justificada. I que és necessari fer un esforç per trobar una visió acurada, rigorosa, restrictiva de la utilització de la figura dels interessos generals.

A partir d'aquí, nosaltres pensam que efectivament hi hauria una certa possibilitat de salut pel que queda del sòl rústic de les Illes Balears i especialment de Mallorca i d'Eivissa. Amb l'actual Llei del sòl rústic evidentment no hi ha salvació; amb el que proposa el Grup Parlamentari Socialista aturam, diguéssim, el procés més lesiu per al sòl rústic, però no aturam el mal. I amb la proposta que incorporam amb la nostra esmena, pensam que efectivament, com a mínim, posam el dit en totes les obertures que té el sòl rústic i tots els mals que en aquests moments pateix el sòl rústic de les Illes Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Balanzat té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc, voldria felicitar el Grup Socialista i especialment el Sr. Triay per haver presentat aquesta iniciativa que, especialment pel que respecte a Eivissa, és especialment greu perquè aquestes segregacions, aquestes parcel·lacions, diria quasi *ad infinitum*, és una perversió l'objectiu de la qual és simplement fabricar parcel·les, fabricar solars preparats per urbanitzar i per fer front a la gran oferta, la gran demanda, perdó, que hi ha, la gran pressió per urbanitzar. Efectivament, com ha mencionat molt bé el Sr. Triay, 250.000 alemanys sembla que estan disposats a comprar un tros de terra per fer-se una casa a les nostres Illes, és molt fort això, és molt fort. Per tant, com dic, vull felicitar el Grup Socialista per aquesta iniciativa.

També he de dir que la Llei del sòl rústic mereix i mereixeria i mereixerà, esper, moltes modificacions, moltíssimes, perquè ja varem tenir oportunitat de dir-ho aquí i també ho ha recordat el portaveu del Grup d'Esquerra Unida, és una llei absolutament desastrosa, nefasta, és una llei que es va fer, que es va promoure des del Partit Popular per urbanitzar progressivament el nostre camp, el nostre sòl rústic. I per tant, efectivament, és una modificació molt parcial la que proposa el Grup Socialista, però molt important.

Per tant, crec que seria important clarificar aquest aspecte que va en contra, és a dir, aquesta porta oberta que tenim a les nostres Illes per segregar de manera indefinida va totalment en contra de l'esperit i de la lletra de tota la jurisprudència, com molt bé ha explicat el Sr. Triay, que hi ha a nivell estatal, a nivell jurídic, normes, lleis, etc., absolutament va en contra de tot el que hi ha regulat fins a aquest moment. Per tant, seria molt assenyat i molt sensat regular d'una vegada per totes i de manera clara i taxativament la prohibició de parcel·lar i segregar de manera indefinida. Per tant, des del Grup Mixt, especialment des d'El Verd, felicitar el Grup Socialista una vegada més per aquesta iniciativa i anunciar-li que tindrà el nostre suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM, Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Bé, Sr. Triay, en primer lloc, els he de reconèixer que no estam gaire d'acord amb la redacció exacta de la proposició no de llei perquè d'alguna manera es podria posar en qüestió que en aquests moments no existeix clarament una prohibició de parcel·lar urbanísticament el sòl rústic, quan, al nostre parer, això és evident que està prohibit, evident; i que l'ordenament jurídic s'expressa amb una claredat i amb una contundència meridiana. L'article 20.2 de la Llei 6/1998 del règim del sòl, la llei Aznar que vostè comentava, diu exactament que en el sòl no urbanitzable queden prohibides les parcel·lacions urbanístiques, aproximadament el text de la proposició. No pareix que hi hagi cap problema idò d'interpretació.

De fet aquesta prohibició és ja tradicional, com vostè comentava, a la legislació urbanística, i com vostè també deia, l'article 16.2 no ha estat declarat inconstitucional, del text refós, no va ser declarat inconstitucional al text refós, i per tant era el text que recollia l'article 85 de la Llei del 76, i per tant, com a mínim, de llavors ençà i ja era anterior, hi ha aquesta prohibició de parcel·lar urbanísticament. El Constitucional, a més, ha establert, considera que regular aquest dret, aquest tema és un problema de dret de propietat, i per tant té més potència aquest títol que no el de la regulació urbanística o el títol autonòmic d'urbanisme i ordenació del territori. Probablement és inútil en aquest moment discutir la doctrina del Constitucional, però allà està, en aquesta famosa Sentència 61/1997.

Però vostè perfectament explicava quin és el problema d'interpretació, i aquí és on coincidim, i per tant li donarem suport, encara que sigui amb aquesta interpretació de la proposta: què és, què significa parcel·lació urbanística? Pareix bastant clar que parcel·lar no és segregar, per tant hi ha un tema diferent entre parcel·lar i dividir, per segregar una finca. La mateixa idea de parcel·lar ja té una concepció urbanística, és dividir en distintes finques amb una intenció de vendre per edificar, ús residencial. Clar, aquí hi ha tota una sèrie de problemes interessants que cada vegada ens trobam i qui s'hi troba evidentment són els ajuntaments. Quin nombre de finques per xerrar de parcel·lació? dues? tres? Què passa si quan se xapa la finca no hi ha intenció d'edificar, però més tard sí? Herències. Què passa amb l'extensió de les finques, és rellevant o no? Si es fa al mínim permès per edificar és rellevant respecte que siguin mig milió de m², dos milions de m², o no és rellevant?

La veritat és que tenim la impressió que a les Illes Balears sempre s'havia interpretat, probablement erròniament, sinó les sentències de la Sala no abonen aquesta interpretació, no l'abonaven ja just damunt la Llei del sòl rústic, que s'havia de menester una parcel·la mínima. D'alguna manera es deia que una parcel·la en sòl rústic, una finca, no podia ser tractada com un solar. Precisament quan aquesta interpretació comença a prendre força, i per tant que es diu que en cap cas no es pot edificar en sòl rústic si no és lligat a l'ús agrari, dins la línia de l'article 16.3, aquest sí que ha estat declarat inconstitucional, surt allò, surt la Llei del sòl rústic. Precisament a un moment en què hi ha una pressió urbanística molt important, en el moment en què es pateix un procés d'urbanització del territori, quan es denuncia això, quan es prenen mesures, surt la Llei del sòl rústic de les Illes Balears que, precisament, ve a sortir al pas d'aquesta interpretació i diu: no, aquí no hi ha cap problema, tot es pot parcel·lar, sempre que es respecti una finca mínima. I és la idea que el Sr. Oleza, per cert a nosaltres sí que ens ho va fer arribar personalment, no sé si, com va sortir, en qualsevol cas aquest article a *La Ley*, que treu aquesta interpretació, que són diversos ja els autors i la doctrina, que considera que d'alguna manera la Llei del sòl rústic ha donat el dret a edificar en sòl rústic que abans no hi era, el dret a edificar sòl residencial.

Tot s'embulla un poc per embullar troca, i sortir amb una llei proteccionista, etc., com ja estam avesats aquí a la manera de defensar les lleis en el Partit Popular, però que al final respon a una estratègia, jo crec que prou confessada, de convertir les Illes Balears en segona residència d'Europa i que el sòl rústic, com que no té virtualitat econòmica a nivell agrari, doncs s'ha d'edificar, s'ha d'urbanitzar. De fet, jo els he de reconèixer que ingènuament, quan vaig formar part de la ponència de la Llei del sòl rústic, i veia la gran dificultat de saber què era una parcel·la urbanística, pensava primer, ingènuament, que era un error, que era una mala llei, i insistia, anem a aclarir aquests conceptes que han quedat embullats. Evidentment, no era una mala llei, era la llei que havia de ser i era la llei que havia de deixar això prou embullat perquè es pogués fer.

Per l'altra banda, la gravíssima llacuna que també de tot d'una vàrem detectar en aquesta llei, vostè la passada un poc per damunt, i és que no hi ha parcel·la mínima agrària. De tot el que parlem és de parcel·la mínima residencial; per tant, es poden xapar totes les finques de les Illes Balears per a la parcel·la mínima, pareix, és una interpretació possible, a efectes d'edificar un habitatge. Però és molt més greu quan anam a la idea que es pot parcel·lar amb utilitats agràries, i això ens du a 2.000 metres, sòl de reguiu. I això ens du a què els Areis, a què la Serra de Tramuntana, a què els Amunts d'Eivissa es poden parcel·lar en 2.000 metres, tota la Serra de Tramuntana, amb l'única condició que es digui que és vocació agrària, u, i dos, que es garanteixi que és reguiu. La Conselleria d'Agricultura té un concepte molt ampli de reguiu, si qualcú s'hi presenta amb un contracte dient que ha contractat una camionada d'aigua és reguiu aquella finca, naturalment; i exemples en trobaran seguit seguit dins els informes de la Conselleria d'Agricultura. Per tant, tot es pot segregar a 2.000 metres a les Illes Balears, ordre ministerial de l'any 1958. El 40% del territori està protegit, ja ho sabem, però tot es pot segregar a 2.000 metres: els Amunts d'Eivissa, Serra de Tramuntana, qualsevol cosa.

Qui ho prohibeix avui això? Els ajuntaments. Amb un títol més que discutible, perquè nosaltres li donarem suport, molts li donarem suport, però hem de reconèixer que jurídicament discutir si es pot segregar o no amb una norma reglamentària de caràcter municipal, és, com a mínim, delicat. Però avui només són els ajuntaments els que posen parcel·les mínimes per damunt d'això, i els que aturen d'alguna manera, uns més que els altres naturalment, aquest procés disbaratat d'absoluta terciarització del sòl, que du que totes les finques grans es parcel·len a la mínima parcel·la possible, evidentment amb carrers, amb noms de camins rurals, enllumenat, procurar que hi hagi clavegueram perquè sinó les fosses sèptiques contaminen, contaminació per nitrats en el sòl rústic, etc., això no és correcte en aquestes acaballes del segle; i per tant, convé, fins i tot, que hi hagi xarxa de clavegueram.

Deia un tècnic de la Conselleria d'Agricultura, a la compareixença per a la ponència de l'aigua, que el raonable era du aigua potable a totes les finques, perquè poguessin regar o perquè poguessin fer allò que trobassin oportú. Per tant, la terciarització és evidentment un fenomen de primer ordre dins el procés general de "hongkonguització" del territori que denunciaven l'avanç de directrius d'ordenació del territori, els criteris, perdó, de l'avanç ha desaparegut el terme.

Per tant, donarem suport, com dic, a aquesta proposta per allò que pareix que vol sortir a camí en aquest procés i perquè volem discutir, amb la llei, a veure què és el que s'hauria de dir. Record també que el Partit Popular es va negar a establir qualsevol mena de parcel·la mínima en sòl agrari perquè trobava que allò no ho havia de dir la llei, ens anàvem a l'ordenació ministerial, a l'ordre ministerial de l'any 58, era ben deliberat, era i és ben deliberat.

Molt més abast té l'esmena d'ESquerra Unida, segons sembla, no hi haurà oportunitat de votar-la, la tendrem la setmana que ve, i nosaltres, en principi, en de demostrar, fer palesa, la nostra predisposició a votar-la favorablement. Creim que és important reconduir una altra vegada cap al que era la llei de l'Estat el sentit de la vocació agrària del sòl rústic i creim que amb això la Llei del sòl rústic hi hauria de fer una empenta important. Hi ha una colonització del territori que du que tot siguin xalets, cases amb jardins grossos, fins i tot amb la dificultat que és més barat un solar en sòl rústic que un solar en sòl urbà. Per tant, en aquest procés, hi hem de sortir a camí, sobretot davant un sòl tan cotitzat com el de les Illes Balears.

Ara bé, el que no podem descuidar o, com a mínim des del nostre grup veim molt delicat, és l'opinió social respecte del sòl rústic.

Qualsevol normativa, i en especial en urbanisme, no pot obviar en absolut el sentit social, que ls ciutadans han de complir amb la llei. El rigor de la llei s'atenua sempre amb el general incompliment, i això no pot passar en sòl rústic. Per tant, si entra aquesta mesura, si arriba a parlar o si arriben a entrar mesures d'aquesta mena, creim que s'hauran d'entrar amb matisos, i amb matisos importants.

La història de l'urbanisme de les Illes Balears demostra que, efectivament, hi ha hagut una gran tolerància davant les infraccions urbanístiques, no hi ha hagut prou persecució i, fins i tot, hi ha hagut complicitat, però també és ver que hi ha una dificultat real per fer complir la norma, perquè no està prou interioritzada pel cos social, i aquest és un tema important, és un tema important que hi ha moltíssims pagesos de cap de setmana, és un tema molt important que no hi ha espais de lleure a les Illes Balears, que tothom necessita sortir d'unes ciutats inhòspites, que tothom necessita d'unes zones d'esbarjo i que no hi existeixen, hi ha d'haver polítiques generals dins el sòl rústic per donar cobertura a tot això, i si no, s'ha d'anar molt alerta amb les normes que es publiquin.

És molt delicat, i vaig acabant, Sr. President, o entenem nosaltres que ho és, quan a una societat els ciutadans honestos edifiquen o prenen mesures antiurbanístiques amb consciència i d'altres ciutadans honestos, conscients dels seus deures socials, els animen a fer-ho, i a fer-ho d'amagat. És molt delicat per a un demòcrata que a més creu en el municipalisme i en la participació ciutadana prop del poble, que els batles hagin de confessar, batles estimats en el seu municipi, que no poden fer complir la llei, fer complir la llei, perquè tendria un cost que no podrien suportar. No podem obviar això de cap manera a l'hora de prendre decisions en sòl rústic, això no ens ha de tallar de fre les mesures que l'interès social reclama i les mesures que són les úniques interessants per a la preservació territorial, però ho hem de tenir present, i s'ha d'actuar amb prudència. Seria un greu error, al nostre parer, no tenir-ho en compte a l'hora de regular el sòl rústic.

Per a tot allò altre, crec que hi haurà un debat específic sobre altres temes d'ordenació del territori, i, en qualsevol cas, tindrem ocasió d'entrar-hi més a fons. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. té la paraula el representant del Grup Popular, el Sr. Casasnovas.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. tractaré de fixar la postura del Grup Parlamentari Popular sobre aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista referent a la Llei de sòl rústic de les Illes Balears, demanar la seva modificació en l'aspecte de prohibir les parcel·lacions urbanístiques dins el sòl rústic comú i el sòl rústic protegit d'aquestes illes.

En primer lloc, veim, dins l'exposició de motius d'aquesta proposició no de llei, que el Grup Socialista ens fa una sèrie d'afirmacions, tals com que actualment amb la Llei de sòl rústic es permet el dret a parcel·lació amb finalitat edificatòria, i hi ha una amenaça, una important amenaça, que afecta les característiques i la finalitat del propi sòl rústic.

Crec que són afirmacions que estan dins el to habitual d'intervenció dels grups de l'oposició, que fan entreveure un cert punt de vista un tant catastrofista de tot el que sigui regular l'ordenació del territori d'aquestes illes, crec que més que res per oportunisme polític en aquest moment. A més a més, fa referència, apunta, la gran quantitat de sol·licituds que açò ha provocat, etc. D'aquest tema, en parlaré més endavant.

He de dir que em sembla molt important partir d'una visió de conjunt del marc legislatiu, no deixar mai de banda de llegir una llei autonòmica sense tenir en compte el principi de jerarquia i tenir en compte que avui, i cada vegada més, ens movem dins el conjunt normatiu, per tant, no deixem de banda, n o donem l'esquena, a aquelles lleis estatals que ens vinculen al seu compliment, perquè així ho estableix la Constitució i els propis estatuts d'autonomia.

I dic açò per fixar-me concretament en l'article 20.2 de la Llei 6/98, de 13 d'abril, sobre *régimen del suelo y valoraciones*, que estableix, com ja ha dit un altre portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula, una prohibició taxativa de la parcel·lació, l'estableix de forma clara i contundent, sense cap dubte.

Després, dins l'àmbit autonòmic, hi ha la Llei de sòl rústic, que no faculta aquesta pràctica de cap de les maneres i que parla d'activitat segregatòria amb llicència municipal, en la qual hi haurà d'haver una senyalització per part dels instruments d'ordenació del territori, és a dir que no podem posar de manifest cap tipus de contradicció entre la llei estatal i la llei autonòmica, ambdues regulen una mateixa qüestió i amb perfecta concordança.

Vostè, Sr. Triay, feia referència al dictamen del Sr. Fiol. Jo també hi faré algunes referències, perquè crec que és aclaridor.

Aquest dictamen, en un dels seus paràgrafs, ens diu: "La diferència de la Llei de sòl rústic amb l'estatal, a més de no establir d'una forma expressa la prohibició de les parcel·lacions urbanístiques, cosa perfectament correcta en ser, segons ha declarat el Constitucional -com vostès saben en sentència de març del 97- una competència exclusiva de l'Estat, consisteix, aquesta diferència, en fixar uns altres límits de superfície mínima a les parcel·les, encara que no a efectes d'autoritzar la seva parcel·lació, segregació o divisió, sinó per poder autoritzar en elles usos condicionats en l'ús, com és el cas de l'ús d'habitatge unifamiliar en edificis aïllats", amb els paràmetres que vostès ja saben i que no repetiré, de 14.000 metres a les illes majors, i després a Eivissa, 7.000, i 6.000 a Formentera, amb l'excepció dels 7.000 metres a l'ordre ministerial de l'any 58.

Però em semblen interessants aquestes afirmacions del Sr. Fiol, i així, a continuació, més endavant exposa: "La nostra llei de sòl rústic prohibeix els fraccionaments en contra del dispost a la legislació agrària, ha assenyalat unes superfícies mínimes inexistents en la legislació estatal", és a dir, complementa i perfecciona l'aplicació en aquesta comunitat d'una normativa estatal en fer-la característica, adequada a les característiques del territori insular, en aquest cas de les Illes Balears.

I acaba aquest dictamen el Sr. Fiol dient que "fent ús de la competència estatal exclusiva reconeguda pel Constitucional, l'Estat deixa prohibides les parcel·lacions urbanístiques en sòl no urbanitzable i les divisions, segregacions o fraccionaments, en contra del dispost a la legislació agrària, forestal o de similar naturalesa".

Em semblen absolutament aclaridores les paraules d'aquest jurista que avui aquí hem tengut ocasió de llegir.

Dit açò, he de dir que sempre ens hem de remuntar, quan parlem de la Llei de sòl rústic, jo ho record, perquè ja vaig intervenir a tots els debats de la seva aprovació, tant en ponència com en comissió com en plenari, que sempre m'ha fet la sensació que quan parlem de la Llei de sòl rústic dins aquesta cambra, es tracta de fer una cortina de fum per tancar altres coses, tancar altres coses que a determinades illes no s'han produït, com a Menorca i a Eivissa, però que sí s'han produït en aquesta illa de Mallorca. Malauradament, s'han prohibit..., s'han produït, perdó, i s'han produït quan hi ha hagut una excessiva parcel·lació a causa d'unes motivacions molt concretes i a actuacions també molt concretes de determinada institució. El maig del 98, a la premsa, a un diari, amb una visió objectiva, el periodista deia: *"El texto redactado por la Conselleria de Medi Ambient y aprobado después por el Parlamento balear ha tenido efectos inmediatos"*. Ho llegesc literalment. *"A la vista de las estadísticas facilitadas por la Comisión insular d'urbanisme de Mallorca, que gestiona las autorizaciones, la ley ha reducido en casi un 80% las peticiones para urbanizar en suelo rústico"*, una reducció d'un 80%, segons aquest periodista, *"los datos no pueden ser más elocuentes, hasta junio de 1997, fecha en la que se aprobó la ley en el Parlamento, las peticiones para edificar en parcelas rústicas sumaron 637, durante los seis meses siguientes, con la ley ya aprobada, tan sólo se presentaron 140 solicitudes"*.

I com és que abans hi va haver aquest gran allau de peticions? Idò va passar una cosa que vostès l'altre dia escenificaven, i és que hi va haver una institució que mig any abans de l'aprovació de la Llei de sòl rústic ja va dir que no permetria certes parcel·lacions, i ho va començar a pregonar als quatre vents, anava pels municipis dient que les parcel·lacions d'aquest tipus s'hauran acabat d'aquí a mig any, que ho enteneu?, enteneu bé que després ja no podreu parcel·lar?, que ho enteneu? I passaven les setmanes, i passaven els mesos, i, evidentment, ho van entendre aquells que ho havien d'entendre, perquè els nombres crec que són prou eloqüents.

Ja resumint i per acabar la meva intervenció, he de dir que crec que el paper d'aquesta comunitat en aquest moment és aplicar, donar aplicació, la normativa estatal, l'autònoma i sí fer un desenvolupament legislatiu, i em consta que en aquest moment ja està en fase bastant avançada, a través del reglament que, precisament, hi insisteix, desenvolupi la Llei de sòl rústic, per aclarir alguns d'aquests dubtes que hagin pogut sorgir, i jo crec que no n'hi ha tants, però a segons qui, a vegades, interessa que n'hi hagi molts.

Per tant, i resumint la meva intervenció, arrib a la conclusió, i l'expòs, que el Grup Parlamentari Popular, amb els arguments que he emprat des d'aquesta tribuna, no donarà suport, per tots aquests motius, a la proposició no de llei del Grup Parlamentari Socialista i, en principi, tampoc no donarà suport a l'esmena d'Esquerra Unida, de la qual si després deriva una moció, com, segons sembla, ja han presentat, ja tindrem ocasió de discutir-la més a fons. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casasnovas. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Gràcies, en primer lloc, al Sr. Grosske, al Sr. Balanzat i al Sr. Alorda per les seves argumentacions, que compartesc pràcticament en la seva totalitat.

Al Sr. Grosske, li voldria dir que, crec que no és necessari, però així quedarà millor en l'acta, en el *Diari de Sessions*, que la qüestió que nosaltres plantejам avui es la de les segregacions i parcel·lacions en el sòl rústic, però que aquesta no és l'única objecció que tenim a la Llei del sòl rústic, com vam tenir oportunitat de manifestar en el debat..., en la tramitació legislativa.

Avui ens centram en aquest aspecte, que és un aspecte urgent, entenem, perquè es produeix una desnaturalització del sòl rústic, i això no és cap visió catastrofista, és la realitat que coneixem, la coneixem bé i la seguim dia a dia amb gran preocupació, però que si bé és una reforma necessària, no és una reforma suficient com perquè això salvi la Llei del sòl rústic d'altres problemes greus que té dins la seva concepció.

I les propostes que, hi insistesc, Esquerra Unida presenta, tendrem ocasió de debatre-les i de fixar la nostra posició quan en el termini màxim de dues setmanes es vegin aquí dins la moció de política territorial.

Voldria dir que qui primerament ha llegit l'article 20.2 de la Llei estatal d'abril del 98 he estat jo, jo l'he llegida, l'ha llegida el Sr. Alorda, després l'ha citat, aquest article, aquest apartat, el Sr. Casasnovas. Efectivament, aquesta és la legislació estatal i aquest és el problema, que la legislació d'aquí té elements que, realment, no tan sols no faciliten, no donen els instruments per fer realitat aquesta disposició estatal dins l'àmbit autonòmic, sinó que tot el contrari, surten d'una filosofia, reconeguda per lletrats, com el Sr. Oleza, que no es caracteritzen per les seves afinitats, per dir-ho així, ideològiques d'esquerres, que plantegen clarament quin és el contingut d'aquesta llei i cap on condueix.

Jo és que no crec que anam cap a la segona residència d'Europa, ja, això era una idea que plantejàvem fa uns anys, anam cap a la primera residència d'Europa, anam camí de ser la primera residència d'Europa, res de la segona, cosa que fa que, efectivament, no sé si és a causa del Pacte de Progrés o no, 250.000 alemanys es vulguin establir aquí a habitatges normalment unifamiliars i normalment situats en sòl rústic, no sé si això és conseqüència d'algunes declaracions que ha fet algun membre del Pacte de Progrés o si això, realment, és la dinàmica real a què condueix l'Europa unida i una legislació equivocada, com la que tenim aquí, a les Illes Balears.

Voldria dir al Sr. Casasnovas que les estadístiques d'autoritzacions en sòl rústic a l'illa de Mallorca mantenen una continuada línia ascendent, una continuada línia ascendent, i en cap moment han sofert una davallada més que estrictament conjuntural, però que, d'una forma sostenguda, tenen una corba creixent d'autoritzacions i una corba creixent, també, si la poguéssim traçar, encara que fos amb una línia de punts, de construccions reals en el sòl rústic.

Per tant, som davant un problema real. Mentre el Govern diu que farà un reglament, diu que farà un reglament però que no creu que sigui necessari, cosa que encara resulta més complicada, i per què ha de fer el Govern un reglament si no el creu necessari?, supòs que si el fa, serà perquè el creu necessari, però mentre el Govern avança lentament, aquesta llei té catorze mesos ja, o setze mesos, els parcel·ladors agraris ho fan a més alta velocitat, avancen d'una manera molt més ràpida a unes illes, a l'illa de Mallorca, en particular, aquí on no existeix una legislació agrària que posi fre a aquestes parcel·lacions pseudoagràries i que tenen clarament una voluntat de ser unitats per ser edificades, aquest n'és el sentit que ningú no pot posar en qüestió.

A la Llei del sòl rústic no hi ha cap referència, no tan sols a la prohibició, que, efectivament, la trobam amb posterioritat a la Llei estatal, és que no hi ha cap referència als mecanismes, als procediments, a la regulació d'aquesta llicència municipal de segregació que la Llei del sòl rústic creta, per la qual cosa els ajuntaments no tenen cap element reglat, jurídic, per autoritzar o no autoritzar aquesta segregació, no hi ha cap element jurídic en què basar la decisió, simplement, per raons d'oportunitat, a uns ajuntaments va bé que s'hi parcel·li, i a uns altres, no tan bé, i aquesta és l'única raó en la qual es basen les autoritzacions o denegacions de les peticions de segregació. Amb això ja mostren amb quin camp de seguretat jurídica, una expressió grata en aquesta part, encara que tots creim que ens movem dins la seguretat jurídica..., quina seguretat jurídica hi ha per a aquest parcel·lador o segregador rústic que va a un ajuntament i, segons si els agrada o no, l'autoritzen, perquè la llei no estableix cap criteri, cap norma, cap fonament, procediment o requisit per autoritzar aquesta parcel·lació. I aquesta és la llacuna legal. Que vostès creuen que es pot resoldre amb un reglament? Facin-lo, però duguin-lo al *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma*. Nosaltres mantenim un interrogant obert, si realment un reglament serà suficient com a norma per cobrir un buit legal com aquest. Lògicament, hauran de sotmetre'l al Consell Consultiu i, com a mínim, tindran aquesta opinió autoritzada, si això es pot fer o no.

Per tant, és una qüestió que realment..., que es faci com a reglament, i que ho facin prest, i que aquest reglament sigui clar, i que aquest reglament no sigui vulnerable davant les actuacions jurisdiccionals a què pugui ser sotmès.

Però, és clar, jo aquí he plantejat qüestions que no han tengut resposta de cap tipus, cap resposta de cap tipus, perquè no es poden contestar, amb els elements que tenim en aquest moment, legals, no es poden contestar. Si a un ajuntament va un particular que té, tant m'és, 100 hectàrees, com n'hi ha tantes, 100 hectàrees...

Voldria explicar al Sr. Alorda que ha explicat, faig una interrupció en la meva argumentació, que hem de tenir *prudència, leoncio*, con diuen en els guinyols, *prudència*, que hem de ser molt matisats en aquesta presa de decisió, i li dic que sí, que ho hem de ser, que, efectivament, aquí el que es demana és que la llei es modifiqui i que s'estudiï, i a vegades es retreu, no ho ha dit el Sr. Alorda, però és un argument normal, diuen: No, perquè, per exemple...

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'acabar.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President.

El que passa amb les herències, que, lògicament, és una qüestió a tenir en compte, molt important. Per exemple, a Selva s'ha produït una parcel·lació de 150 hectàrees amb 76 parcel·les, l'argumentació és que és per distribuir una herència, i és clar, la veritat és que s'ha de matisar tot això, perquè, és clar, 76 parcel·les per distribuir una herència, això no, no..., som un país cristià.

Per tant, deix plantejades ja, i em retir, perquè ja m'han cridat l'atenció amb energia, les preguntes que no han tingut resposta: Què fa un ajuntament quan un particular hi va amb una segregació, amb parcel·les que compleixen els 14.000 metres, si són en sòl rústic comú de la Llei del sòl rústic?, les ha d'autoritzar o no?, i si no les autoritza, en base a què no les autoritza?, i si les autoritza, no seran edificables aquestes parcel·les, cada una d'elles?, no tindrem, realment, una desnaturalització del sòl rústic, que és una de les coses que la Llei del sòl rústic es proposa com a objectiu mantenir i preservar? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Casasnovas en torn de contrarèplica.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Per contestar molt breument algunes de les qüestions que ha acabat de plantejar.

Que la Llei del sòl rústic sembli, per a l'oposició, que és desnaturalitzar el sòl rústic, jo ho puc comprendre, perquè crec que és la feina de l'oposició, no acceptar a vegades res del que fa aquest Govern, però és que a vegades s'haurien d'acceptar algunes coses, perquè són prou objectives i prou palpables.

La llei és desnaturalització, però aquestes xifres que abans li he donat, de 637 parcel·lacions a 140, no és desnaturalització, i ho va autoritzar i ho va provocar una institució molt concreta que vostès coneixen en aquesta illa.

Em parla una altra vegada, per segona vegada, que els 250.000 alemanys que volen venir a viure aquí, a establir-hi la segona o primera residència, i vostè, que ho troba estrany, que hagin mostrat el seu interès, després de veure els nombres que es van produir ara fa un any i mig per la manca de responsabilitat d'una institució?, vostè no recorda aquell mig any que predicava aquesta institució que s'evitaran les parcel·lacions urbanístiques més endavant en sòl rústic, que s'hi evitaran?, que ho entenen?, entenen que s'hi evitaran d'aquí a un mes, dos o tres?, que ho entenen tots els qui ho han d'entendre?, els alemanys i tot que ho van entendre, ja toquen a la porta, a veure si la situació encara és la mateixa, i afortunadament la situació no és la mateixa perquè està perfectament reglamentada amb un exercici de responsabilitat per part del govern d'aquesta comunitat autònoma.

Vostè m'ha citat diverses vegades el Sr. Oleza, qui em mereix un profund respecte, però jo també li faré una altra cita, perquè complementi aquestes que vostè m'ha fet. No li faré una cita d'un jurista, ja n'ha fetes a bastament, li faré una cita, crec, d'una persona que mira les coses amb objectivitat des de la seva feina, d'un periodista, concretament, un periodista que escrivia unes paraules que serviran per si algú encara té dubtes, de la intervenció que hi ha hagut aquí, de quina va ser la situació que es va provocar i quins han estat els efectes en la Llei de sòl rústic, aquest periodista, com deia, dia 15 de maig de l'any 98, en el diari *Última Hora*, en la seva columna, titulada *Punto de vista*, el Sr. Juan Mestre, el veig allà assegut, aprofit per saludar-lo, escrivia, després de fer una introducció un poc sobre..., era le moment del "*efecto Borrell*" i tot allò, se'n recorda?, aquell senyor que en dos mesos havia d'agrenar el Sr. Aznar i tornar-lo a ca seva, escrivia, quan anava *al meollo de la cuestión*, i referent a les parcel·lacions, que "*El consell anunció a bombo y platillo que se duplicaría la superficie mínima para construir en suelo rústico, y basta ver las consecuencias en el gráfico que hay en esta misma página*", hi apareix un gràfic on s'expliquen els nombres que jo abans li he resumit, "*de las 79 solicitudes registradas durante el primer trimestre del 95, hemos pasado a las 455 del mismo período de 1997. Los datos confirman, por si había alguna duda, que hubo actuación chapucera e irresponsabilidad. Lo más curioso es que los mismos que provocaron*", que els coneix?, "*un aluvión de peticiones para construir en suelo rústico son los que ahora critican el decreto de moratoria turística por sus posibles consecuencias*", després segueix l'article, i acaba dient que, el decret *Matas*, creu també que és millorable, que no li sembla una obra *cumbre*, però que, així i tot, "*comparado con la actuación del consell con el suelo rústico es una obra maestra*". Jo crec que sobren les paraules. El Sr. Mestre *dixit*, i jo crec que el Sr. Mestre avui no és militant del Partit Popular. Moltes gràcies. Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam a votar aquesta proposició no de llei, que es manté amb els mateixos termes amb què s'havia exposat pel seu portaveu, el Sr. Triay, tot i introduir-hi el sòl rústic comú.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 29; abstencions, cap. Queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

III.- Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials del Projecte de Llei RGE núm. 7149/97, d'ordenació de l'atenció farmacèutica en la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

I passam al darrer punt de l'ordre del dia, que fa referència al debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials del Projecte de Llei d'ordenació a l'atenció farmacèutica a la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Demana als senyors diputats que es mantinguin en el seu lloc, perquè passam a les votacions de manera immediata.

Passam a votar.

Títol del projecte, als articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8, no s'hi mantenen esmenes.

Passam a votar el títol i els articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

S'aprova per unanimitat.

A l'article 9, s'hi manté l'esmena 1874, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena, Sr. Gascón, té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Perdoni que ens posicionem sobre tota la llei en aquesta primera esmena.

Nosaltres pensam que és una llei que no és bona, que es podria haver fet, si s'haguessin recollit alguns dels suggeriments que es van fer en la ponència del Senat de l'Estat espanyol sobre farmàcies, hauria estat bastant millor.

Pensam que és una llei, fins i tot, corporativista. Hi ha punts d'aquesta llei, com per exemple quan parla de les herències de les farmàcies, dels farmacèutics que han mort, que són realment impresentables.

Pensam també que aquesta llei s'ha fet tan sols per a farmacèutics del carrer, no s'han tingut gaire en compte, si no fos per les esmenes del Partit Socialista, els farmacèutics dels hospitals. Malgrat això, nosaltres, als articles que ja vam votar a favor en ponència i en comissió, ens mantindrem a favor.

Respecte de la primera esmena, que diu que la Conselleria de Sanitat i Consum en els casos de mort utilitzarà un farmacèutic re(...) pel termini de 24 mesos, nosaltres pensam que, donat que la llei dóna sis mesos, prorrogables a dotze, prèvia sol·licitud, per canvis de titulars d'habitatges quan una persona es mor, els mortals normals pensam que els farmacèutics també amb 12 mesos tendrien suficient. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Qualque grup parlamentari vol intervenir en aquesta esmena? Sr. Blanquer, té vostè la paraula.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo anava que el que anàvem era a discutir esmena per esmena tots els nostres posicionament, veig que el doctor Gascon ja ha fet un posicionament general quant al que és la llei, i m'agradaria contestar-li en els mateixos termes. No em sorprèn ni poc ni gens ni una mica aquesta intervenció, tenint en compte que a les comunitats autònomes on governa el Partit Socialista els projectes de llei d'ordenació farmacèutica són diametralment oposats al que presentam avui aquí, i similar aquí on governa el Partit Popular, i altres...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Gràcies, Sr. President.

...i altres partits nacionalistes, com Convergència i Unió. Dir-li que globalment nosaltres consideram que l'oficina de farmàcia en aquesta llei ha de ser una autorització regulada. El Partit Socialista a les comunitats on governa pensa que ha de ser una concessió administrativa, no han anat per aquesta línia a l'hora de discutir aquesta llei, s'han limitat a fer una sèrie d'esmenes que jo, més que contestar una per una, que ja les ha anat nomenant ara, abans, m'agradaria anar una per una. Llavors contestaré la primera de totes, és únicament i exclusivament una qüestió conceptual, pensen que el termini de 24 mesos previst a l'article 9.1 és suficient que sigui de 12. Nosaltres, el Partit Popular, juntament amb el Govern pensam que el termini adequat és de 24 mesos; mantenim llavors aquesta postura, i en conseqüència votarem en contra d'aquesta esmena de substitució. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam, idò, a votar l'esmena número 1874.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 27; cap abstenció. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de l'article 9:

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 27; en contra, 25; cap abstenció. Queda aprovat l'article 9.

A l'article 10 es manté l'esmena 1875, del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Gascon, té vostè la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Jo li diria al llicenciat Blanquer que jo no he parlat de concessions administratives. Quant a aquesta esmena, és el mateix que l'anterior, parla a l'article 10 que en absència de la sol·licitud, quan hi ha un farmacèutic mort, una vegada transcorregut el termini de 24 mesos, es nomenarà un farmacèutic (...). Nosaltres pensam, com hem dit abans, que és suficient amb 12 mesos, com és en les transmissions d'altres habitatges normals. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar a intervenir, Sr. Blanquer? Té vostè la paraula.... Perdoni, algun grup parlamentari vol fer ús de la paraula. Sr. Blanquer, té vostè la paraula.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Gascon, escolti, n'hem parlat en ponència i en comissió unes quantes vegades. Aquesta llei que vostès diuen que no és bona, li recordaré que tenen molt poques esmenes, i de cap de les maneres té res a veure amb les lleis que vostès mateixos, el seu partit ha defensat a les comunitats autònomes d'Extremadura i Castella-la Manxa. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam a la votació de l'esmena 1875.

Vots a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 27; cap abstenció. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de l'article 10:

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 27; en contra, 25. Queda aprovat l'article 10.

A l'article 11 no es mantenen esmenes.

Vots a favor de l'article 11, es volen posar drets?

Vots en contra de l'article 11, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 33; cap en contra; 19 abstencions.

A l'article 12 es mantenen les esmenes 1877 i 1878, que es farà la seva defensa conjuntament. Sr. Gascon, té vostè la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. L'article 12 diu que a les oficines de farmàcia es comptarà amb la col·laboració de farmacèutics adjunts i personal auxiliar. Nosaltres a aquesta esmena afegim tècnics en farmàcia, atès que hi ha un decret, que és el 547/1995, que pensam que és el que crea aquesta nova carrera de tècnics en farmàcia, i pensam que ha de quedar registrat aquí, atès que personal auxiliar habitualment és personal no qualificat. Per tant, els tècnics en farmàcia, malgrat pensam que hauria de ser obligatori, encara no ho pot ser perquè no n'hi ha suficients, però hauria de constar específicament que hi ha tècnics en farmàcia.

Quant a l'altre, que és al paràgraf 3, diu que també es podrà regular l'obligació de disposar de farmacèutics adjunts. Nosaltres pensam que ha de posar que es regularà, atès que pensam que el governant ha de deixar clar en tot moment quan és necessari que hi hagi un farmacèutic adjunt i quan no és necessari. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Blanquer, té vostè la paraula.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Gascon, reproduïm una altra vegada, i ho anirem reproduint al llarg de tot aquest debat, dues discussions que ja hem tengut en ponència i en comissió. Quant a la primera esmena, la 1877/98, li diré el mateix li he dit: Nosaltres pensam, com la mateixa paraula diu personal auxiliar, inclou tot el personal que està a la vora del farmacèutic per ajudar-li a realitzar la seva tasca, entre ells lògicament els tècnics en farmàcia. Llavors, el terme que preveu la llei, personal auxiliar, precisament per la seva globalitat, pensam que és el més correcte. Quant a la seva esmena 1878/98, de canviar també el "podrà regular", en principi no hi ha inconvenient, nosaltres donarem suport a aquesta esmena. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a votar les esmenes 1877...

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Sr. President, perdoni.

EL SR. PRESIDENT:

Separades.

Esmena 1877.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 27; cap abstenció. Queda rebutjada l'esmena 1877.

Esmena 1878.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per unanimitat.

Votació de l'article 12, incorporant l'esmena 1878.

Vots a favor, es volen posar drets? Poden seure, gràcies

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 27; cap en contra; 25 abstencions. Queda aprovat l'article 12.

A l'article 13 i 14 no es mantenen esmenes. Votació conjunta de l'article 13 i 14.

Vots a favor, es volen posar drets?

En contra?

Abstencions?

Queden aprovats per unanimitat.

A l'article 15 es manté l'esmena 1852, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Retiram aquesta esmena, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Queda retirada aquesta esmena.

Votació de l'article 15.

Vots a favor de l'article 15, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 28; en contra, 24; cap abstenció. Queda aprovat l'article 15.

Als articles 16, 17, 18, 19 i 20 no es mantenen esmenes. Votació conjunta.

Vots a favor, es volen posar drets? Poden seure, gràcies

Vots en contra?

Abstencions?

Queden aprovats per unanimitat.

A l'article 21 es manté l'esmena 1557, d'Esquerra Unida de les Illes Balears, i l'esmena 1880, del Grup Parlamentari Socialista. Primer veurem l'esmena 1557, d'Esquerra Unida. Sra. Margalida Thomàs, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Aquesta esmena senzillament especificar molt més allò que es parla a l'article, de fet és coincident amb l'article 19, que acabam d'aprovar, però pensam que situada a l'article 21, clarifica molt més allò que en aquests moments s'està parlant, i és als efectes que per autoritzar-se una oficina de farmàcia, com s'han de computar els metres i allà on han d'estar situats els límits de les noves oficines de farmàcia. Entenem, i ja ens ho va dir en ponència i en comissió, que el Grup Parlamentari Popular la rebutja perquè considera que està inclosa a l'article 19, però nosaltres la mantenim perquè pensam que de qualche manera clarifica molt més aquest article, i li dona molta més clarificació que no només fer referència a l'article 19, sense esmentar l'apartat d'aquest article 19.

Per altra banda, aprofitant que és l'única esmena que manté el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, només vull fer una petita menció al fet que realment aquesta llei de farmàcies no és la llei de farmàcies que li agradaria a Esquerra Unida, i que en general hem acceptat molts d'articles per unanimitat, però molts d'altres no ens agraden, i així anam votant en contra o abstenció, perquè no consideram que sigui la llei de farmàcies que necessita aquesta comunitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part dels altres grups parlamentaris? Sr. Blanquer, pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Thomàs, dir-li una altra vegada el mateix que li vaig dir en ponència i en comissió. Nosaltres li vèrem demanar tant a un lloc com a l'altre que ho retiràs. En aquesta ocasió, evidentment, ja no li demanaré. Escolti, és que és absolutament redundant. Diu exactament el mateix que diu l'article 19. O sia, del 19 al 21 deim dues vegades exactament el mateix, i l'article 21 diu d'una manera bastant clara "respectant en qualsevol cas l'establert a l'article 19". Si hem de començar a repetir a cada article el que s'ha dit als articles anteriors, aquesta llei no acabaria mai. Llavors, nosaltres no hi estam d'acord, ja li he dit abans, i en conseqüència votarem en contra. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Vots a favor de l'esmena 1557, d'Esquerra Unida, es volen posar drets?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 27; 14 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Esmena 1880, del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. És l'article 21, paràgraf c), que diu que el 30% dels habitatges construïts de segona residència on es computin 4 habitants, serà justificat mitjançant certificacions emeses pel secretari de l'Ajuntament. Nosaltres pensam, com hem dit ja en comissió i en ponència, que l'exigència de la certificació del secretari de la corporació fa impossible la seva aplicació, atès que l'ajuntament no té un cens d'habitatges de segona residència. Per tant, aquesta circumstància no es podrà certificar mai. Per això és una esmena de supressió d'un paràgraf inaplicable. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Blanquer, té vostè la paraula per part del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Gascon, com ja li he dit unes quantes vegades, no estic d'acord amb aquest plantejament seu. Sí li reconec que hi pot haver certes dificultats, això comportaria evidentment certes dificultats, però creim que de qualsevol manera s'ha de mantenir aquesta possibilitat. Hem de tenir en compte que això és una llei que pretén ser aperturista, que pugui obrir més farmàcies, dins un ordre, però obrir-ne més; i suprimir aquest apartat suposaria sens dubte reduir notablement les possibilitats d'aquestes noves obertures. Llavors nosaltres en aquest cas, i tot assumint aquest risc que vostè pronostica, donaríem suport a la redacció de l'article així com ve, i en conseqüència rebutjaríem, votaríem en contra de la seva esmena. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Votació de l'esmena 1880.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 27; cap abstenció. Queda rebutjada l'esmena 1880

Votació de l'article 21.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 27; cap en contra; 25 abstencions. Queda aprovat l'article 21.

A l'article 22 no es mantenen esmenes. Es pot donar per aprovat per unanimitat?

S'aprova per unanimitat.

A l'article 23 es manté l'esmena 1855, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Per defensar-la, Sr. Gomila, té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres pensam que aquesta és una de les discrepàncies que té el PSM a aquesta llei. Nosaltres entenem que la Conselleria no pot delegar al Col·legi Professional de Farmacèutics la tramitació o resolució dels procediments d'autorització d'oficines de farmàcia, i per açò creim que a aquest article, allà on diu que és competència de la Conselleria de Sanitat la tramitació i resolució dels procediments d'autorització d'oficines, s'ha d'afegir que aquesta competència és indelegable, perquè evidentment aquí, en article no ho diu, però sí que ho diu a la disposició addicional primera, que nosaltres també hi hem presentat una esmena, disposició que diu que es poden delegar totes aquestes funcions al Col·legi de Farmacèutics. Nosaltres entenem que aquestes qüestions no s'han de delegar. Com a mínim a la resolució de les noves obertures qui ha de dictaminar ha de ser la Conselleria de Sanitat, i que és per a nosaltres increïble que l'autorització, la darrera paraula d'obrir una nova farmàcia la tengui com aquell qui diu la competència de la farmàcia que s'obrirà. Nosaltres pensam que açò no es dona en cap tipus de concessió ni en cap tipus d'autoritzacions, i pensam que aquí tampoc, que la darrera paraula l'ha de tenir la Conselleria de Sanitat i no el Col·legi de farmacèutics. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Blanquer, té vostè la paraula.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Sí, Sr. President. Em fa la impressió que per part del Sr. Gomila, portaveu del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, ha tengut una petita errata, i el que ell estava defensant, m'imagín, eren les seves esmenes 1856/98, referida a l'article 24.2, i 1868/98, referida a la disposició addicional primera. A l'article 23, que és el que ara estam discutint, manté la 1855/98, que no té res a veure amb l'exposició que ha fet. Llavors, si vostè vol, i és possible, i aquesta cambra ho accepta, jo donaria per defensades aquestes dues que he dit abans, i li demanaria que defensàs la que ara correspon, que és la 1855/98, i després li contestaria. No ho sé, no sé com s'ha de fer, Sr. President, vostè mateix.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gomila, vol aclarir aquest extrem?

EL SR. GOMILA I BARBER:

Sí, Sr. President. Té raó el portaveu del Grup Parlamentari Popular, que he defensat dues esmenes d'articles posteriors; i per tant defensaria una esmena addicional a l'article 23, ara sí, la 1855, que és afegir al final d'aquest article que les autoritzacions de les noves oficines, en els supòsits de l'article anterior, es concediran al farmacèutic que primer ho hagi sol·licitat, evidentment quan s'hagi esgotat tota la tramitació, i açò seria l'addició que faríem a l'article 23. I evidentment donaria per defensades les esmenes que tenim a l'article 24 i a la disposició addicional primera. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Blanquer.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Moltes gràcies, Sr. President. Ara sí, Sr. Gomila. Escolti, jo el que crec, que l'objectiu que té el seu grup quan fa aquesta esmena ve a ser "ressuscitar" l'article 3.1.b) del Reial Decret 909/78, de 14 d'abril, que fins fa molt poc ha estat aplicable a matèria d'autorització de noves oficines de farmàcia. He de dir-li que aquest article ha estat molt controvertit, ha duit a terme molta jurisprudència, precisament pels problemes que tenia la identificació del que era nucli de població. Llavors, el que ve a ser és el mateix que era l'article 3.1.b), ve a ser un poc la farmàcia per al que la troba, o sigui, no té res a veure el que la troba, la farmàcia hi cap, hi ha els habitants, hi ha el nucli, etcètera, etcètera, la posa com ha passat fins ara fa poc. Nosaltres pensam, de totes maneres, i juntament amb el Govern, que és més just el que preveu aquesta llei, que sigui la mateixa administració que decideixi realment on hi cap, on es pot posar una oficina de farmàcia, i que aquesta oficina de farmàcia s'obtingui a través d'un concurs on tots els apotecaris puguin participar en condicions d'igualtat. Llavors pensam que el que s'ha previst en aquesta llei és més adient que aquest "la farmàcia per al que la troba" que vostès proposen, tot i dir-li que aquest sistema que vostès proposen ha duit moltíssima conflictivitat i moltíssima jurisprudència, tant al Superior de Justícia com al Suprem. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Passam a votar l'esmena 1855, del Grup Parlamentari PSM.

Vots a favor, es volen posar drets?

Repetirem la votació,

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 27; 15 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de l'article 23.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 27; cap en contra; 25 abstencions. Queda aprovat l'article 23.

A l'article es mantenen les esmenes 1856, 1860, 1861, 1862 per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que segons ha indicat es donaven per defensades. És així?

Queden defensades, i també hi queda la postura del Grup Parlamentari Popular.

Passam a votar conjuntament les esmenes 1856... Sí?

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Sr. President, perdoni. Crec que el Grup PSM-Entesa Nacionalista únicament ha defensat les seves esmenes 1856/98 i 1868/98. Les altres entenc que no han quedat defensades, en no ser que les doni per defensades ja. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, les ha donat per defensades des del moment en què m'hi he referit.

Passam a votar les esmenes 1856, 1860, 18...

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Sr. President, idò en aquest cas demanaria votació separada.

EL SR. PRESIDENT:

Açò ho pot demanar. Venga, quina vol que votem separatament?

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Demanaria votació separada de la 1860/98.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votar l'esmena 1860, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

Vots a favor, es volen posar drets?

En contra?

Abstencions?

S'aprova per unanimitat l'esmena 1860.

Votam les esmenes 1856, 1861, 1862.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 27; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam a votar l'article 24, incorporant l'esmena 1860.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Repetirem la votació de l'article 24.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra a l'article 24, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 27; en contra, 18; 7 abstencions. Queda aprovat l'article 24

Als articles 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 no es mantenen esmenes.

Votació conjunta de tots aquests articles.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

S'aproven per unanimitat.

A l'article 35 es manté l'esmena 1884, 1885 i 1864, les dues primeres del Grup Parlamentari Socialista, i la darrera del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Vegem primer l'esmena 1884, del Grup Parlamentari Socialista; les altres dues, tant la del Grup Parlamentari Socialista com la del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, es defensaran conjuntament.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. L'article 35, paràgraf 1, diu que en cas de mort del farmacèutic titular hi haurà un màxim de 24 mesos per transmetre la farmàcia. Nosaltres, igual que hem dit a l'article 9 i a l'article 10, pensam que en 12 mesos és suficient, atès que les transmissions en cas de mort són 6 mesos prorrogables a 12.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té vostè la paraula, Sr. Blanquer.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Gràcies, Sr. President. El mateix que a les dues esmenes de què hem parlat en aquest debat. És una pura qüestió conceptual, el Grup Parlamentari Socialista pensa que és suficient 12 mesos, el Grup Popular pensa que els 24 assenyalats per la Llei són adients. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a votar l'esmena 1884.

Vots a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 26; cap abstenció. Queda rebutjada aquesta esmena.

I passam al debat conjunt de les esmenes 1864, Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, i 1885, Grup Parlamentari Socialista. Sr. Gascon, té vostè la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Aquest paràgraf, el número 3 de l'article 35, diu que quan un farmacèutic o farmacèutica mor, el seu fill, si està estudiant farmàcia, tindrà el nombre d'anys que queden, més dos més, per acabar la carrera, per tenir la farmàcia, i mentrestant hi haurà un farmacèutic regent. Nosaltres, que no pensam, com ha dit el Sr. Blanquer abans, que sigui una concessió administrativa, nosaltres no ho hem dit en cap moment, ho diran a Extremadura, però nosaltres no ho hem dit, però sí pensam que hem de distingir si una farmàcia és un centre sanitari o és una botiga. Si és una botiga, realment s'hi venen verdures, les poden vendre a qualsevol cantonada, autoritzem que hi hagi les farmàcies que sigui. Si és un centre sanitari, no és una botiga, llavors no s'ha d'heredar d'aquesta manera amb aquestes prebendes, perquè si no per què no hem de fer una llei perquè els notaris heretin la notaria del seu fill; i posats, ja que abans m'ha dit doctor, jo vull que la plaça meva sigui pel meu fill, per al cas és el mateix. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Gomila, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Si a l'article 35 ja sembla excessiu que es pugui heretar una farmàcia, la veritat és que el 35.3 que es dona als hereus, o al cònjuge o al fill, el fet, els donen tants d'anys com els faltin per acabar la carrera i un parell més per si de cas suspenen qualque curs, la veritat és que ens sembla molt excessiu. I per açò, aquesta esmena el que proposa és la supressió d'aquest apartat 3 de l'article 35. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Blanquer, té vostè la paraula, per aquestes dues conjuntament.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Gràcies, Sr. President. Contestaré als dos portaveus, al Sr. Gascon i al Sr. Gomila. Miri, amb aquesta possibilitat prevista en aquest article, com vostès molt bé saben perquè assistiren tant a la ponència com a la comissió, no és una possibilitat de nou segell, és una cosa que existeix ja a la normativa anterior i no es fa més que mantenir-la. I no tant sols ho feim nosaltres a això, en dret comparat amb altres comunitats autònomes, dir-li que el País Basc i Catalunya totes dues mantenen aquesta possibilitat, vull dir, no som els únics ni ens hem inventat ni feim res que no facin altres comunitats autònomes.

I el que em xoca, almenys en el cas de Catalunya, i m'agradaria no equivocar-me, però em pareix que estic en la línia correcta, doncs la llei va ser presentada per Convergència i Unió, Convergència i Unió que va de la maneta del PSM, i em pareix que va comptar amb els vots favorables del PSOE de Catalunya. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Anam a votar idò les esmenes, conjuntament, 1864 i 1885.

Vots a favor, es volen posar drets, de les dues esmenes? 25.

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor: 25; en contra: 27; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes dues esmenes.

Votació de l'article 35. Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor: 27; en contra: 25; cap abstenció. Queda aprovat l'article 35.

Als articles 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47 i 48 no s'hi mantenen esmenes. Els votam tots conjuntament.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden aprovats per unanimitat.

A l'article 49 s'hi manté l'esmena 1889 del Grup Parlamentari Socialista; per defensar-la, Sr. Gascon, té vostè la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Jo en primer lloc diria que això que ha dit el Sr. Blanquer de Catalunya a mi em sembla molt bé, jo també podria dir coses que històricament el Partit Popular no ha votat, més important que lleis de farmàcies i no ho dic. De totes maneres, l'article 49 parla dels hospitals, de farmàcies d'hospitals, i nosaltres afegim un paràgraf, que seria col·laborar, si pertoca, amb els programes de garantia de qualitat. De fet, en els hospitals els serveis de farmàcia col·laboren, per llei, oficialment, amb programes de qualitat. A Catalunya també, ja li vaig mostrar al Sr. Blanquer llibres de Catalunya, per tant, supòs que ara sí ens aprovaran aquesta esmena. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Blanquer, té vostè la paraula.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Gascon, perquè vegi que no som tan dolent com som, efectivament, li votarem a favor. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Es pot donar per aprovada per unanimitat aquesta esmena? S'aprova per unanimitat. Votació de l'article 49, incorporant aquesta esmena del Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per unanimitat.

Als articles 50, 51, 52, 53 i 54 no s'hi mantenen esmenes. Es poden donar per aprovats aquests articles per unanimitat? S'aproven els articles 50, 51, 52, 53 i 54 per unanimitat.

A l'article 55 s'hi manté l'esmena 1892 del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Gascon, té vostè la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Jo supòs que el bon criteri del Sr. Blanquer també el farà aprovar aquesta esmena. Aquesta esmena a l'article 35 diu: els serveis de farmàcia, serveis farmacèutics i dipòsits de medicaments únicament podrà dispensar medicaments per l'aplicació en el propi centre on es trobin situats. Nosaltres feim una addició: i en aquells casos que estableixi la llei, com fibrosi pulmonar, Sida, diagnòstic, etc.

El fet d'aquesta esmena és que fins a un 50% de la medicació que se subministra als hospitals petits i un 25% als grossos, com a Son Dureta, és per a malalts que no estan ingressats. El 50% de medicaments són malalts ambulatoris, sides, fibrosis pulmonars, etc., que els donen medicament d'ús hospitalari. Per tant, no pot posar la llei que només es donarà als malalts ingressats, sinó que també s'ha d'establir a aquests malalts. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Blanquer, té vostè la paraula.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sr. Gascon, em sap greu decebre'l, no li votarem a favor d'aquesta esmena. Dir-li, com li vaig dir a comissió que el que consideram és que si realment existeix una llei que obliga a aquesta dispensació serà una llei, en tot cas, de rang superior a aquesta llei, serà aplicable de qualsevol manera. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a votar idè l'esmena 1892 del Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor: 25; en contra: 27; cap abstenció. Queda rebutjada l'esmena 1892.

Votació de l'article 55. Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor: 27; en contra: 25; cap abstenció. Queda aprovat l'article 55.

Als articles 56, 57, 58, 59, 60, 61, 63, 64, 65, 66 i 67 no s'hi mantenen esmenes, i es recorda als diputats que en tràmit de ponència es va suprimir l'article 62, quedant, en conseqüència, sense contingut. Passam a votar idè els articles 56, 57, 58, 59, 60, 61, 63, 64, 65, 66 i 67.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden aprovats per unanimitat.

A l'article 68 s'hi manté l'esmena 1865 del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Sr. Gomila, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. L'article 68 del títol III comença pel règim d'incompatibilitats i nosaltres volem fer extensives les incompatibilitats que es preveuen en aquest article no només als professionals farmacèutics dels establiments, sinó també especificar molt més que és al titular, al regent i al substitut, que són figures totes elles que es regulen dins aquesta llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Blanquer, vol fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Jo demanaria al Grup Parlamentari Nacionalista-PSM que es pensàs bé a veure si retiren aquesta esmena. Jo entenc perfectament quin és el seu objectiu, però em pareix que s'aconsegueix precisament l'objectiu contrari. Ha de tenir en compte que quan diu l'exercici professional del farmacèutic, farmacèutic engloba totes les categories que vostè ha anomenat, que són titular, resident o substitut, però en deixa qualcun fora; llavors, deixa per exemple fora farmacèutic adjunt. Si en l'hipotètic cas que acceptàssim aquesta esmena seva, ens trobaríem que l'apotecari titular, regent o substitut, per exemple seria incompatible amb qualsevol classe d'interès econòmic en laboratoris farmacèutics, mentre que un farmacèutic adjunt, que vostès el deixen fora, no seria incompatible. Llavors crec que el que aconseguen vostès o el que aconseguirien vostès amb aquesta esmena, seria, precisament, el resultat contrari al que pretenien. Però vaja, si la mantenen, nosaltres votarem en contra. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Es manté l'esmena? Vots a favor de l'esmena 1865, es volen posar drets?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor: 24; en contra: 27; 1 abstenció. Queda rebutjada idè aquesta esmena.

Passam a votar l'article 68. Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor: 27; en contra: 24; 1 abstenció. Queda aprovat l'article 68.

Als articles 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78 i 79 no s'hi mantenen esmenes. Es poden considerar aprovats per unanimitat? S'aproven per unanimitat.

A la Disposició adicional primera s'hi manté l'esmena 1868 del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. La dóna per defensada o vol fer ús de la paraula? Té vostè la paraula, Sr. Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Aquesta ve com a conseqüència d'una esmena anterior on prohibíem que el Govern pogués delegar determinades actuacions al col·legi de farmacèutics, i aquí se substitueix que, com a mínim, si es vol delegar algunes coses que no sigui la tramitació i la resolució d'obertura de noves farmàcies. Sí que hi ha altres qüestions administratives, com l'establiment d'horari i d'atenció al públic i torn d'urgències, que no creim que hi hagi cap inconvenient perquè es pugui delegar, però no la qüestió de l'obertura de noves farmàcies. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Blanquer, vol fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Sí, gràcies, Sr. President. Això és la 1868/98, jo havia pensat que aquesta s'havia defensat ja conjuntament amb anterioritat, i el que no sé; m'agradaria que vostè em digués a veure si està defensada i votada, perquè jo pensava que estava defensada i votada.

EL SR. PRESIDENT:

No, no està votada. Es podia considerar per defensada, però ha tornat fer ús de la paraula perquè era el seu torn. Si vostè la dona ja també per replicada, passam a votar-la.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

No, Sr. President, jo, en tot cas, acceptaríem, el Grup Popular acceptaria una transacció en aquest sentit, que es deixàs en qualsevol cas la tramitació o que es pogués delegar la tramitació al col·legi d'apotecaris i deixar la resolució dels expedients a la Conselleria de Sanitat, al Govern balear. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a votar, idò, l'esmena. Sr. Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Sí, nosaltres acceptaríem la transacció que ha fet el portaveu del Grup Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Me l'hauria de fer arribar per escrit perquè després els Serveis Jurídics de la Cambra hauran d'adaptar aquesta llei amb un nou artículat, a causa que ha caigut l'article 62, com vostè sap. M'ho facin arribar el més aviat possible per escrit.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Sí, tot d'una en haver acabat el debat President.

EL SR. PRESIDENT:

Estan d'acord tots els portaveus que així es faci.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Sr. President. És que l'esmena que hem presentat anterior, que posàvem que la Conselleria de Sanitat no podria delegar als col·legis, evidentment, com que ha estat rebutjada no impedeix que ara es pugui acceptar aquesta transacció.

EL SR. PRESIDENT:

S'accepta la transacció, no hi ha cap problema. Sr. Blanquer, vol repetir textualment la transacció i així quedarà al *Diari de Sessions* i serà el que haurà de constar i per tant la donarem ...

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Sí, Sr. President. Demanaria i m'ho estan comentant ara aquí si seria més adient fer una esmena *in voce* més que una transacció en aquest cas?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, digui vostè.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Llavors, aniria de la manera següent. L'article ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Blanquer, independentment de la figura, jo li he de mantenir que és una transacció a una esmena que prové d'un grup parlamentari, no una esmena *in voce*, en plenari que, en tot cas, hauria de dur l'assentiment de tothom. En aquest cas, mantenim la figura que havíem establert inicialment.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

La transacció. Únicament seria llavors, és que no sé exactament si m'he de basar en l'article o m'he de basar en l'esmena, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Se suspèn la sessió per dos minuts.

EL SR. PRESIDENT:

S'ha arribat a un acord amb la transacció, per tant, l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM quedaria retirada i la transacció tracta de suprimir, a la Disposició addicional primera, la part on diu "i/o resolució si n'és el cas". És així, no?

Passam a votar idò la Disposició addicional primera, fent aquesta supressió que acab de dir, "i/o resolució si n'és el cas". Vots a favor, es volen posar drets per favor?

Vots en contra?

S'aprova per unanimitat.

A les Disposicions addicionals segona, tercera i quarta no s'hi mantenen esmenes. Es poden donar aprovades per unanimitat? S'aproven per unanimitat.

A la Disposició transitòria primera s'hi manté l'esmena 1869 del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Retiraríem aquesta esmena, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Queda retirada. Votació de la Disposició transitòria primera. Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per unanimitat.

A les Disposicions transitòries segona, tercera i quarta, Disposicions finals primera i segona i Exposició de motius no s'hi mantenen esmenes. Votació conjunta de les Disposicions transitòries segona, tercera i quarta, Disposicions finals primera i segona i Exposició de motius.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden aprovades per unanimitat.

Aquesta Presidència proposa facultar els Serveis Jurídics de la Cambra per tal de poder fer les correccions adequades, derivades de la supressió de l'article 62. Estam d'acord? Moltes gràcies, queda aprovada idè aquesta Llei d'ordenació farmacèutica de les Illes Balears.

I arribats a aquest punt, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma